

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

16 Σελίδες

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

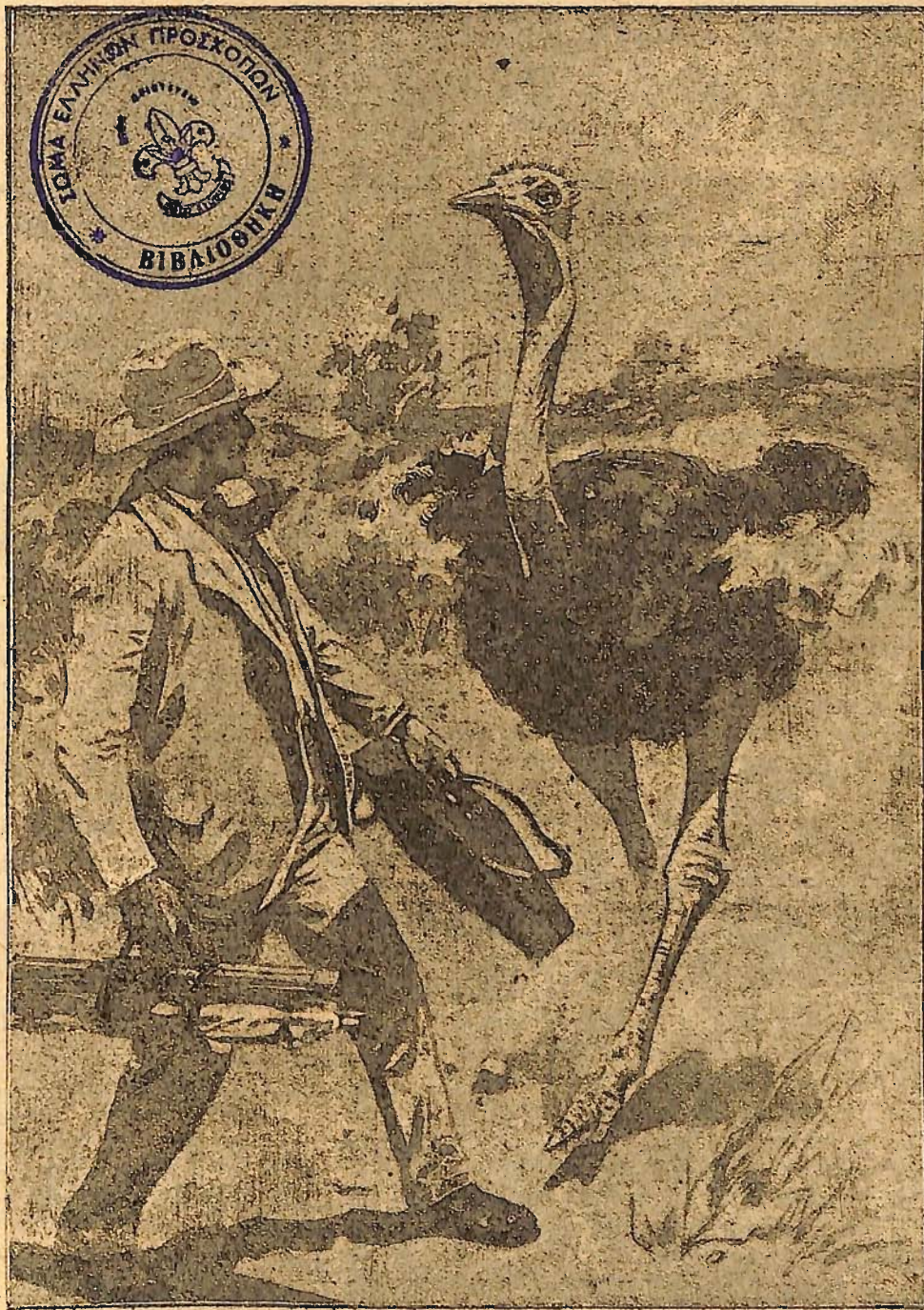
Λεπτά 25

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡΙΘ. 17

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ — 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1918

ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Νίκης, 11

ΜΙΑ ΑΓΡΙΑ ΠΑΛΗΜΕ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟ

(Ἴδε τὸ σχετικὸν διήγημα εἰς τὸ παρὸν τεύχος)

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ 16 ΣΕΛΙΔΕΣ 25 ΛΕΠΤΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΤΥΧΙΑ...

—*— ΥΠΟ ΔΟΥΤΕ ΜΠΕΝΑΥ *—*

Ο Θανάσης Σταμίρης και ο Γιώργος Βρετός, μόλις είχαν γίνει πρόσκοποι Β΄ τάξεως και κερδίσουν το πρώτο τους πτυχίο και οι δύο, ἐδιάλεξαν και τὴ στιγμή, φαίνεται, νὰ μαλώσουν, πρῶτα πού ἦταν βέβαια οὔτε ἀναγκαῖο οὔτε καὶ προσκοπικό. Ὁ Θανάσης, ἀπὸ τὸ Καρλόβασι τῆς Σαμίου, εἶχε πιτύχει τὸ πτυχίον τοῦ Διεομηγέως εἰς τὰ Γερμανικά καὶ τὰ Τουρκικά, ἐνῶ ὁ Γιώργος, ἀπὸ τὸ Βαθὺ, ἐκέρδισε τὸ Πτυχίον Ἀεροπόρου.

— Βρεῖ ἀδερφέ, κ' ἕνας λούστρος θὰ μπορούσε νὰ πάρει τὸ Πτυχίον Ἀεροπόρου ἂν πήγαινε, δυὸ ὁλοκλήρους μῆνες, μ' ἕναν Ἀγγλον ἀεροπόρο πού ὅλο τοῦ κάνει μαθήματα καὶ τοῦ ἐξηγεῖ διαρκῶς τὶνα καὶ τᾶλλα! ἔλεε σαρκαστικά ὁ Θανάσης, ὑπανισσόμενος τῇ φιλίᾳ τοῦ Γιώργου Βρετοῦ μ' ἕναν Ἀγγλο κυβερνήτη ὁδροπλάνου, πού εἶχε μείνει κάμποσον καιρὸ στὸ Βαθὺ καὶ ὁ ὁποῖος τώρα εἶχε γυρίσει στὴ Μυτιλήνη.

— Μάλιστα! ἀπεκρίθη ὁ Γιώργος· βρε σὺ, ἂν εἶχα γὰ σκοπὸ νὰ δώσω ἐξετάσεις γιὰ Διεομηγέως θαρρεῖς πῶς θὰχα τόσο λίγο πατριωτισμὸ, θαρρεῖς πῶς θὰμουνα τόσο προδοτὴς ὥστε νὰ πᾶω νὰ μάθω τὰ Γερμανικά καὶ τὰ Τουρκικά; Τώρα πᾶ ἄλλο δὲ σοῦ λείπει, κατομοίρη, παρὰ ν' ἀρχίσῃς νὰ σπουδάζῃς καὶ τὰ Βουλγάρια.

Ἡ φιλονεικία ἐφθασε σὲ τὸσον ὅξυ σημείω ὥστε ὁ Γιώργος Βρετός, πού ἔμεγε στὸ Καρλόβασι, στὸ σπῆτι τοῦ Θανάση, ὡς φιλοξενούμενος, σηκώθηκε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ κ' ἐπιβιβάσθηκε στὸ βαποράκι «Χερχετεῦς» γιὰ νὰ γυρίσει στὸ Βαθὺ. Ἔνοιωσε κατὰ βάθος ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ φίλος του διήρξαν γελιοὶ καὶ γιὰ νὰ διώξῃ τὸ αἶσθημα αὐτὸ πού τὸν στενοχωροῦσε, πέρασε τὸ ἐπίλοιπο τῆς πρωίας κάνοντας περιπάτους πάνω-κάτω στὴν προκυμαία τοῦ Βαθουῦ. Σὲ μιὰ στιγμή ἀκολούθησε τὸ δρόμο πού ὄδηγεῖ στὸ στάδιο τοῦ κολπίσκου καὶ παρακολουθοῦσε ἕνα ἀεροπλάνο, πού πλησίαζε στὴ Σάμιο μεταξὺ Βαθουῦ καὶ Καρλόβασι, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι περᾶσει ἀπὸ τὸ μυαλὸ νὰ προσέξῃ ἂν αὐτὸ τὸ ἀεροπλάνο ἦταν γερμανοτουρκικὸ ἢ συμμαχικό. Τὸ παρακολούθησε πού ἐπλησίαζε πάνω ἀπὸ τὴν ἑσπέρη τῆς Σάμου, ἔπειτα τὸ εἶδε νὰ πετᾷ ὅσο πήγαινε καὶ χαμηλότερα ὡς πού ἐξηφανίσθη. Γύρισε γιὰ τὸ Βαθὺ. Ἀκριβῶς ἀπέξω ἀπὸ τὸ μεγάλο ἐργοστάσιο σιγαρέττων τοῦ Βαφιαδάκη ἀπήντησε τὸν Ἀρχηγό του, τὸν κ. Παυλόπουλο, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ ὕψος του ἐφαίνονταν πολὺ στενοχωρημένος ὡς νάχε συμβῆ κάτι πολὺ σπουδαῖο.

— Καλὸ πού σὲ βρῆκα, Γιώργο! Τρέξε γρηγορὰ καὶ μάζεψε τὴν Ὀμάδα. Συμβαίνει κάτι πολὺ σοβαρὸ. Ἡ Ἀρχὴ θέλουν ὅλοι οἱ πρόσκοποι καὶ ἀπ' τὸ Βαθὺ κ' ἀπ' τὸ Καρλόβασι νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τὴ στρατιωτικὴ καὶ ἀστυνομικὴ δύναμι καὶ νὰ βοηθήσουν. Ἰδοὺ τί τρέχει. ἕνα τουρκικὸ ἀεροπλάνο ἀναγκάσθη-

νὰ προσγειωθῇ στὸ νησί ἐξ αἰτίας βλάβης τῆς μηχανῆς του, καθὼς φαίνεται. Ἴσως ἔπεσε κοντὰ στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, δὲν εἴμαστε βέβαιοι ὅμως, ἐπειδὴ οἱ παλιανθρώποι ἐφρόντισαν κ' ἔκοψαν τὸ τηλεφωνικὸ σύρμα!

Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος βρίσκεται καταμεσῆς τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸ Βαθὺ στὸ Καρλόβασι καὶ ὁ Προδούχος, στὸ Βαθὺ, μόλις εἶχε προφθάσει νὰ δώσῃ διαταγὰς ὅπως στρατιωτικὴ δύναμις ξεκινήσει πρὸς κατὰδίωξιν προχωροῦσα κυκλωτικῶς ὥστε νὰ μὴ ξεφύγουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀεροπλάνου πρὶν κοπῆ ἢ γραμμῆ.

Ἡ εὐδησι εἶχε διαδοθῆ καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦταν ἀνάστατος. Δὲν ἐχρειάσθηκαν καὶ πολλὴν ὥρα αἱ προσκοπικαὶ ὀμάδες στὸ Βαθὺ γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν προκυμαία, μεταξὺ τοῦ Τελωνείου καὶ τοῦ καφενεῖου «Τὸ Κέντρον». Ὁ κ. Παυλόπουλος ἐξηγήσει γρηγορὰ τί συνέβηκε. Οἱ πρόσκοποι θὰ ἐμοιράζονταν ἄλλοι μετὰ τοὺς στρατιῶτες καὶ ἄλλοι μετὰ τοὺς χωροφύλακες τῆς καταδίωξεως, ἀλλὰ θὰ βάδιζαν μετὰ προσοχὴ καὶ θὰ κρατιοῦνταν πίσω ἂν ἀνεκαλύπτοντο οἱ ἐχθροί, ἐπειδὴ μπορούσε νὰ λάβῃ χώραν ἀνταλλαγὴ πυρῶν, καίτοι ἦταν πιθανώτατο ὅτι οἱ ἀεροπόροι αὐτοὶ θὰ παρεδίδονταν μόλις ἀνεκαλύπτοντο.

Ὁ Γιώργος Βρετός συνάδευσε μερικοὺς χωροφύλακες.

Προσπέρασαν τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο κ' ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ δυτικὸ μέρος ὅταν συναντήθηκαν ἔξω φρα μετὰ μερικοὺς στρατιῶτες καὶ προσκόπους ἀπὸ τὸ Καρλόβασι. Μεταξὺ τῶν προσκόπων αὐτῶν ἦταν καὶ ὁ Θανάσης Σταμίρης. Τὰ δυὸ παιδιά πού ἦσαν μετὰ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐχθροί, ἀμέσως ἔξεχασαν τὴ φιλονεικία τους στὸ ἐνδιαφέρον πού τοὺς ἐγεννοῦσεν ἡ καταδίωξι ἐχθρῶν.

— Εἶδες ἐσὺ τίποτε; ἐρώτησεν ὁ πρόσκοπος ἀπὸ τὸ Καρλόβασι.

— Τίποτε. Μωρὲ κατοτυχία ἀπεκρίθη ὁ πρόσκοπος ἀπὸ τὸ Βαθὺ μετὰ ὕψος ἀπελπισίας.

— Ἄν εἶνε νὰ τοὺς πιᾶσῃ κάποιος, ξέρεις ποιὸς θὰν αὐτός; λέει ὁ Θανάσης. Θάνε οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ Βαθὺ, πού τραβήξαν κατὰ τὸ δρόμο τοῦ γναλαῖ καὶ πᾶν νὰ ἐπιδιορθώσουν τὴν τηλεφωνικὴ γραμμὴ. Οἱ ἐχθροὶ ἀεροπόροι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε παλὺ μακριὰ ἀπὸ τὴ γραμμὴ, ἀφοῦ τὴν ἔκοψαν αὐτοὶ, ἐκτός, φυσικά, ἂν ἐγκατέλειψαν ἐντελῶς τὸ ἀεροπλάνο τους καὶ φέγγανε.

— Πολὺ περίεργο μοῦ φαίνεται, ἀπεκρίθη ὁ Γιώργος πού ἔκοψαν τὸ τηλεφωνικὸ σύρμα. Γιατὶ τέλος πάντων τί θὰ κερδίσουν μ' αὐτὸ πούκαμαν; Ἄν τὸ ἀεροπλάνο τους εἶνε χαλασμένο δὲν μπορεί ἢ νὰ πιεστοῦν αἰχμηλῶτοι ἢ τώρα ἢ ἀργότερα. Ἐκτός ἂν ἡ μηχανὴ τους εἶνε πολὺ λίγο χαλασμένη καὶ τότε ἔχουν τὴν ἐλπίδα νὰ τὴν ἐπιδιορθώσουν καὶ νὰ τὸ σκά-

σων. Ἄλλο, τί κάνουμε; Ξεχάσαμε τίς παρέες μας. Ἄς πᾶμε νὰ ἐνωθοῦμε καθένας μὲ τὴ δική του.

Ὅταν ὅμως κίτταξαν γύρω γιὰ νὰ εἰσὶ καθένας τὸ ἀπόσπασμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, παρέτησαν, μὲ μεγάλη τους ἐκπληξι, ὅτι καὶ τὰ δύο ἀποσπάσματα εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Ὡς φαίνεται, μὲ τὴ γῆρα ποῦ εἶχαν πάρει στὸ κυνήγι οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ χωροφύλακες, προχώρησαν πολὺ χωρὶς νὰ λογαριάσουν τὰ δύο παιδιὰ ποῦ ἦσαν ἀπορορημένα στὴν κουβέντα τους. Στὴν ἀρχὴ οἱ δύο πρόσκοποι ἐσυλλογίσθησαν νὰ φωνάξουν τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ ἰδοῦν ἂν θὰ τοὺς ἀπαντοῦσαν καὶ θὰ μπορούσαν ἔτσι νὰ τρέξουν νὰ τοὺς προηγήσουν, δὲν τόκαμαν ὅμως αὐτὸ, πράγμα ποῦ ἦταν, ὅπως θὰ ἰδοῦμε παρακάτω, πολὺ φρόνιμο. Ἀντὶ τούτου ὁ Θανάσης εἶπε:

— Ἄς κάνουμε κάτι ποῦ κανεὶς ὡς τώρα δὲν φαίνεται ὅτι ἐπεχείρησε νὰ κάμῃ ἄς καθήσουμε χάμου νὰ σκεφθοῦμε τὸ ζήτημα μὲ τὴν ἡσυχία μας.

Καὶ ἐκάθησαν χάμου.

— Ἄκου δῶ νὰ σοῦ πῶ τὸ ἐχθρικό ἀεροπλάνο ἢ προσγειώθη ἀδικτο ἢ ἔπεσε χάμου τελείως κατεστραμμένο. Ἄν οἰμθαίνει τὸ δεύτερο, τότε οἱ ἀεροπόροι δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ ξεφύγουν. Ἄν ὅμως προσεγειώθησαν λόγῳ ἀσημάντου βλάβης τῆς μηχανῆς, τὴν ὁποῖαν μπορούν εὐκόλα νὰ ἐπιδιορθώσουν, τότε θὰ μπορούσαν νὰ ξεκινήσουν τὴ μηχανὴ πάλι καὶ, ὕστερα ἀπὸ πτῆσι δέκα λεπτῶν, νὰ βρεθοῦν σὲ τουριστικὸ ἔδαφος. Πίντως θὰ μπορούσαν νὰ φθάσουν σὲ μέρος ὅπου θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ κατεβάσουν τὴ μηχανὴ τους ἀσφαλῶς, ἂν μπορέσουν νὰ πετάξουν.

— Ναι, ἀπεκρίθη ὁ Γιώργος Βρετός· ἐγὼ εἶδα τὸ ἀεροπλάνο νὰ κατεβαίνει καὶ θὰ μπορούσα νὰ ὀρκισθῶ ὅτι ἡ μηχανὴ του δὲν εἶχε καμμία σοβαρὴ βλάβη. Ἄν εἶχε πάθει τίποτε πάντως θὰ ἦταν κάποια ἀσημαντὴ βλάβη τῆς μηχανῆς. Τὸ μόνο δυνατὸ μέρος προσγειώσεως ἐδῶ γύρα εἶνε ἡ πλατεία ὄχθη τοῦ ποταμοῦ πέρα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο. Ἐκεῖ πέρα θὰ μπορούσαν νὰ προσγειωθοῦν ἀσφαλῶς καὶ μάλιστα ἡ μηχανὴ τους θὰ εἶχε καὶ τὸ καλλίτερο μέρος καλύψεως γιὰ τὴν θὰ μπορούσε νὰ κρυφθῆ ἀσφαλῶς μέσα στὰ πεῖνα.

— Ἄς σπεύσωμεν ἐκεῖ, λέει ὁ Θανάσης· σὲ δέκα λεπτά θὰ φθάσουμε πάνω στὸ λόφο ἀπὸ τὸν ὁποῖο μπορούμε νὰ βλέπουμε καθαρὰ ὅλα μπρὸς μας καὶ ἰδίως στὸ μέρος ποῦ θέλουμε.

Καὶ ἔτσι οἱ πρόσκοποι χωρὶς νὰ λογαριάσουν τὸν κίνδυνον ποῦ διέτρεχον ἂν ἤθελε συναντήσουν τοὺς ἐχθροὺς ἀεροπόρους, ἐξεκίνησαν μόνον οἱ δύο τους γιὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἐξαφνα ὁ Θανάσης ἀσπαξε τὸ χέρι τοῦ ἄλλου πρόσκοπου καὶ βάζοντας τὰ δάχτυλα στὰ χεῖλη του τοῦ ἔγνεψε νὰ μὴ μιλήσῃ. Τὰ δύο παιδιὰ παρέμειναν τελείως ἀκίνητα.

— Ἄκου; ἐμφύρισε ὁ Θανάσης—ἀκούεις τίς φωνὲς αὐτές; Μιλᾶνε γερμανικὰ καὶ κάπου—κάπου λένε καὶ καμμιὰ λέξι τουριστικὴ. Χωρὶς ἄλλο εἶνε οἱ ἀεροπόροι, οἱ ἐχθροὶ ποῦ ζητᾶμε.

— Καὶ τώρα τί νὰ κάνουμε; ἐρώτησεν ὁ Γιώργος· εἴμαστε ἀσπλοῖ.

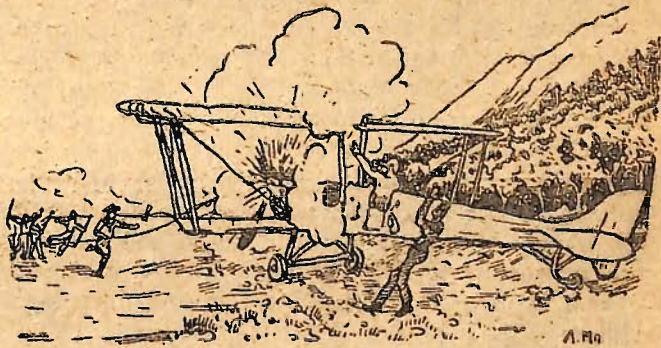
— Ἄκου δῶ, Γιώργο, λέει ὁ Θανάσης· δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε ἢ ἓνα μόνο πράγμα. Εἶνε ριψοκίνδυνον

ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ. Ἐσὺ θὰ σταθῆς ἐδῶ καὶ δὲ θὰ κινηθῆς καθόλου. Ἐγὼ θὰ προχωρήσω καὶ θὰ τοὺς πλησιάσω ὅσο μπορῶ περισσότερο χωρὶς νὰ με ἰδοῦνε—εὐτυχῶς εἶμαι πρόσκοπος καὶ ξέρω πῶς νὰ τὰ καταφέρω—καὶ θὰ ἀκούσω τί λένε. Ὑστερα θὰ γυρίσω πίσω νὰ σοῦ πῶ τί ἀκούσα καὶ θὰ σκεφθοῦμε τί θὰ κάνουμε.

Ἔτσι ὁ Γιώργος Βρετός ἐμαζώχθηκε κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἓνα θάμνον ἐνῶ ὁ Θανάσης ἔρχον καὶ προσέχοντας σὲ κάθε του βήμα, ἐπροχώρησε πρὸς τὸ ἀπόκρυφον μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀκούονταν ἡ ὁμιλία. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἓνα κλαρὶ ἔτριξε μ' ἓναν κρότον σὰν του φρεκιὰ καὶ τοῦ Γιώργου ἡ καρδιά ἐπάγωσε μέσα στὰ στήθια του. Ὁ φίλος του δὲν ἐφαίνονταν καθόλου τώρα γιὰ τὸ μέρος τοῦ νησιοῦ εἰς τὸ ὁποῖο βρισκονταν ἦταν διασῶδες μὲ πυκνὰ πεῖνα καὶ μὲ πολλοὺς θάμνους καὶ χόρτα ὥστε νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ κρυφθῆ τέλεια. Εἰς τὸν πρόσκοπον ποῦ περιέμενε ἐφαίνονταν σὰν νᾶναν περάσῃ ὄρες καὶ ἡ ὄρες, ἂν καὶ πραγματικῶς μόλις δέκα πέντε λεπτά εἶχαν περάσει μέχρις οὗτος ὁ ἄλλος γυρῆσει σεσημῶμενος πίσω.

— Δάξα σοὶ ὁ Θεός! ἐμφύρισε ὁ Βρετός.

— Ναι, ἀλήθεια, δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἐπανέλαβεν ὁ Θανάσης· τώρα ὅμως εἶνε ἡ δική σου σειρά νὰ ἐρ-

Ὅταν ἔξαφνικὰ μιὰ δυνατὴ ἐκρηξι...

γασθῆς. Τὴ δουλειὰ ποῦ ἔπρεπε νὰ κάμω ἐγὼ τὴν ἔκαμα. Ἔβραχα, ξέρεις. Ἀναγκάσθησαν νὰ προσγειωθοῦν λόγῳ κάποιας βλάβης τῆς μηχανῆς. Δὲν ξέρω τί εἶδους βλάβη εἶνε αὐτὴ, ὅπωςδήποτε ὅμως κατάφεραν καὶ τὴν ἐπιδιορθώσαν. Καθὼς κατάλαβα εἶνε ἀναγκασμένοι νὰ περιμένουν ἄλλα εἴκοσι λεπτά τῆς ὥρας γιὰ νὰ ξεραθῆ, θαρρῶ, κάτι ποῦ κόλλησαν κ'ἔπειτα θὰ ξεκινήσουν τὴ μηχανὴ καὶ θὰ πετάξουν. Αὐτοὶ κάθονται λιγάκι παράμερα ἀπὸ τὴ μηχανὴ, τὴν ὁποῖαν ἐκρυψαν ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ πεῖνα στὴν ἀεροποταμίᾳ. Λοιπὸν, τώρα εἶνε δική σου δουλειὰ νὰ σηρωθῆς καὶ σιγά-σιγά, χωρὶς νὰ κάνῃς τὸν παραμικρὸ θόρυβον, νὰ πᾶς νὰ τοὺς χαλάσῃς πάλι τὴ μηχανὴ σὲ τρόπο ποῦ νὰ μὴν ἐπιδέχεται πιὰ καμμία διόρθωσι. Ἐγὼ θὰ τρέξω ὅσα γρήγορα μπορῶ καὶ θὰ πᾶω στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο γιὰ νὰ καλέσω βοήθεια. Γεῖά σου λοιπὸν καὶ καλὴ τύχη.

Στὸ ἴδιον καθὼς ἔτρεχε γιὰ τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο ὁ Θανάσης ἐσυλλογίζονταν μὲ ἀνησυχία ἂν θὰ πτύχαινε ὁ φίλος του. Ὅταν μίτηρε στὸ χωριὸν φαίνονταν πῶς δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς γυναῖκες καὶ παιδιὰ. Στὸ τέλος ὅμως βρῆκε τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ διηγήθη σύντομα τί συνέβηκε. Στὸν πρόσκοπον ἐφάνηκε πῶς εἶχε

περάσει ένας αιδώνας ως που να κατορθωθεί να μαζευτεί μια παρέα από έπτά—οκτώ άνδρας, οι όποιοι ήσαν όπλισμένοι με διαφόρων ειδών τουφέκια κι' ένα δυό ρεβόλβερ.. Σ' όλα το μεταξύ αυτό ο Θανάσης θα σάνίζονταν από τις σκέψεις. «Θάφθαναν εγκαίρως τάχα ή όχι;» Θα κατορθώνε τάχα ο Βρετός να έχετε λύση το σχέδιό του και να «χάλαση» τη μηχανή ή όχι;»

Η παρέα έπροχώρησ' ανάμεσ' από το δάσος μέχρις ότου έφθασαν σ' ένα άνοιγμα πάνω σ' ένα λόφο δεσπόζοντα της άποξηραμένης κοίτης του ποταμιού. Η καρδιά του Θανάση γέμισε από άπελπισία με το θέαμα που είδε εμπρός του. Είχαν φθάσει πολύ άργά άκτιδή έβλεπαν πέρα και κάτωδέ τους, μέσα στην κοίτη του ποταμιού, δύο αεροπόρους που έσπρωχναν έν αεροπλάνο, που ήταν, όπως φαίνονταν τουλάχιστον σώο και άβλαβές και το διαμήθυναν διά της λαγκαδιάς στο μέρος της θάλασσας.

Η παρέα των ήλικιωμένων άνδρών, με τους προσκόπους επί κεφαλής, χύμξαν εμπρός, βγάζοντας μια τέτοια πολεμική λαγή, ώστε θάλεγε κανείς πως θα μπορούσε να ξυπήση τους προγόνους τους—τους Κλέφτες. Είχαν άπόφασι με κάθε θυσία να φθάσουν το αεροπλάνο πριν κατορθώση και πετάξη.

Ο ένας από δυό αεροπόρους έδωσε τώρα μια στροφή στον έλικα, ο όποιος άρχισε να περιστρέφεται άργά. Ο άλλος αεροπόρος ήταν ήδη έτοιμος ν' ανεβή και να ένωθή με το σύντροφό του όταν ξαφνικά μια δυνατή έκρηξι έδόνησε τον άέρα και ή μηχανή έτυλίχθηκε μέσα στις φλόγες. Οι αεροπόροι έπήδησαν άμέσως από τις θέσεις των και την ίδια στιγμή βρέθηκαν περικυκλωμένοι από την παρέα του Θανάση και παρεδόθησαν. Και ίσα με δω καλά, αλλά ποι ήταν ο Γιώργος Βρετός; Μήπως του συνέβηκε τάχα τ'αυτο;

Έξαφνα, καθώς ο Θανάσης παρατηρούσε τη μηχανή, της οποίας ολόκληρον το έμπροσθεν μέρος έκαίνονταν, είδε ένα μικρό χέρι που έξείχε από μια σχισματιά εις το άπισθεν μέρος. Επίσης μερικά σταγόνες αίματος έσταξαν από το μέρος αυτό του αεροπλάνου. Χωρίς να χάση ούτε μια στιγμή έσχιζε το περιβλημα του σώματος του αεροπλάνου με το μαχαίρι του και έτραβήξε από μέσα το σώμα του φίλου του Βρετού—χωρίς ζωή ο πως φαίνονταν.

Ακριβώς τότε μια παρέα από στρατιώτες που ήσαν εκεί κάπου γύρω και οι όποιοι είχαν άκούσει τον κρότο της έκρήξεως, έφθασαν επί τόπου τρέχοντας. Οι έχθροι αεροπόροι έδέθησαν και παρεδόθησαν στους στρατιώτες όπως τους μεταφέρουν στο Βαθύ.

Το περίεργο ήταν ότι ούτε οι έχθροι αεροπόροι μπορούσαν να καταλάβουν τι ήθελε εκείνο το παιδί, που έξήγαγον άναίσθητο, μέσα εις το σώμα του αεροπλάνου.

Το μυστήριο αυτό έξηγήθηκε μόνο όταν ο Γιώργος Βρετός επανέκτησε τις αισθήσεις του.

— Ένώ δούλευα στη μηχανή, είπε ή μάλλον άφου είχα τελειώσει με τη δουλειά μου κι' έκατάφερα τη μηχανή ώστε να μην έχη φόβο πλέον να δουλέψη, άκουσα το Γερμανό και τον Τούρκο που πλησίαζαν. Καιρό δέν είχα για να το σκάσω γιατί θα μ' έβλεπαν και θα μ' έτουφέκιζαν. Για τούτο κρύφθηκα στο

πίσω μέρος του αεροπλάνου και ένεπιστεύθην τον έαντό μου στο Θεό. Όταν ο αεροπόρος ήρθε καικάθησε μέσα εγώ ήμουν ύποχρεωμένος όλο και να τραβιέμαι προς τα πίσω. Τι θα συνέβαινε όμως αν ή μηχανή ύψώνονταν κι' εγώ ήμουνα κει μέσα—μόνο ένας Θεός το ξέρει. Όπωςόποτε όμως όταν ή μηχανή άρχισε να ξεκινά, έδούλεψε μερικά δευτερόλεπτα, όπως περίμένα πως θα γίνονταν κι' έπειτα επήλθεν ή έκρηξι. Δυστυχώς με την έκρηξι κάποιο κομμάτι έφυγε φάινεται, μ' έχτύπησε και μ' άφησεν άναίσθητο. Δέ θα ούεστε όμως, κάθε τι που τελειώνει καλά είνε καλό.

— Έτσι και τα δυό μας τα πτυχία άπεδείχθησαν όχι άχρηστα στην πατρίδα μας, έπρόθεσεν ο Θανάσης.

* *

Όσο για την ύποδοχή που έγινε στους δυό ήρωας προσκόπους στο Κορλόβασι και στο Βαθύ, δέν είνε άνάγκη να μιλήσουμε—τ' άφίνοιμε στη φαντασία του άναγνώστου....

= ΤΑ ΡΕΥΜΑΤΑ =

Πολλοί μεγάλοι σās λένε και σās επαναλαμβάνουν με τρόπο «Κλείσε το παράθυρο. Είνε ρεύμα. Κλείσε τη θύρα. Μην κάθεται στο ρεύμα!» 'Αληθινά μόνον ένας τρόπος άποτελεσματικός ύπάρχει για ν' άποφεύγετε τα ρεύματα τελείως μέσα στο δωμάτιό σας—ο έξής να καρφώνετε την θύρα και τα παράθυρα, να φράξετε με στόκο όλες της τρύπες και να πέσετε στο κρεβάτι με το κεφάλι χωμένο μέσα στα στρώματα. Τότε είσθε άσφαλείς ότι δέν φοβείσθε κανένα ρεύμα. Κάθε ρεύμα το κλείσατε έξω. Και μαζί με το ρεύμα εκλείσατε έξω και την υγεία σας. 'Αλλ' άς αφήσουμε τ' άστεία. Τα ρεύματα, που τόσο φοβούνται, είνε ό,τι φέρνει την υγεία, τη ζωή. Μή φοβείσθε τα ρεύματα. Συνειδίσατε μάλλον να εκτίθεσθε εις αυτά. 'Αν έπθρατε συνάχι μην τα βάξετε με το ρεύμα. Πηγαίντε στο γιατρό να σās κυττάξη το λαιμό, τη μύτη. 'Αν κρυολογήσατε, το κρυολόγημα το πήρατε από κάποιον άλλον, που είτε έχει ή δέν έχει κρυολόγημα, δάχη μικρόβια που σās μετέδωσε. Ο μόνος οδηγός αν είσθε εκτεθειμένος ή όχι εις ρεύματα, ύγρασία, ψύχος κλπ. είνε ο έαητός σας. Ρωτήσατέ τον. Είνε καλά εκεί που κάθεται; Αϊθάνεται πλήρη ειςέξιν; Κομμάτι ένόχλησι; 'Αν ναι, τότε μέινετε όπου είσθε άς πώη να είνε και ρεύματα και ύγρασίες και ό,τι θέλουν. 'Αν δέν αισθάνεσθε καλά, τότε θα πη πως κάποια άταξία ύπάρχει εις τον οργανισμό σας. Και συμβουλευθήτε το γιατρό σας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

Μην ξεχνάτε, παιδιά, ότι το επόμενον τεύχος θα είνε πανηγυρικό. Πέστε το εις όλους τους φίλους σας. Ποσα φύλλα να σās κρατήσουμε;

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Πέρασε πειά ό τρομερός πόλεμος και όλοι ελπίζουμε πώς μιá αιωνία ειρήνη θά γεννηθῆ απ' αυτόν.

Ό πόλεμος όμως μεταξύ τών λαών δὲ θά παύσῃ—θά εἶνε όμως πόλεμος εὐγενικός, όχι πόλεμος καταστροφῆς, ἀλλὰ πόλεμος πολιτισμοῦ, πόλεμος ἐμπορίου.

Ἡ Πατριδα μας θά γίνῃ τώρα μεγάλο Κράτος, ἀλλὰ μονάχα μεγάλα ὄρια δὲν ἀρκοῦν γιὰ νὰ κάμουν ἓνα Κράτος μεγάλο. Χρειάζεται ψυχὴ μεγάλη. Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ πάντα ἦταν μεγάλη και τώρα τελευταία μάλιστα περισσότερο παρά ποτε ἔδειξε πόσο μεγάλη μπορεῖ νὰ γίνῃ. Ἀλλὰ και αυτό ἀκόμα δὲν ἀρκεῖ.

Πρέπει νὰ γίνουμε μεγάλοι και στὸν πολιτισμό. Καὶ πολιτισμένη μιá χώρα εἶνε ὅταν κάθε πολίτης της εἶνε πολιτισμένος.

Πολιτισμένος ἄνθρωπος εἶνε ἐκεῖνος ποῦ κατορθώνει νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ σεβασμὸ εἰς τοὺς ἄλλους, τὸ κατορθώνει δὲ αυτό μόνον ὅταν ἔχει χαρακτήρα μορφωμένο, διλαδὴ σταθερὸ, μονοκόμματο.

Ἐμεῖς, παιδιά μου, δὲν ἔχουμε ἀκόμα χαρακτήρα μορφωμένο. Ἐχουμε πάρα πολλὰ στραβά ἀκόμα, τὰ ὁποῖα π ρ έ π ε ι νὰ σιάξουμε.

Πρέπει νὰ γίνουμε σεβαστοὶ σ' ὄλο τὸν κόσμο, ἢ δάσι δὲ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ εἶνε νὰ κερδίσουμε τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τών ἄλλων—νὰ μᾶς πιστεύουν σὲ ὅ,τι λέμε.

Δὲν ἔχουμε τὸν ἀτσαλένιο και ἀλύγιστο χαρακτήρα ποῦ ἀπαιτεῖ ὁ πολιτισμὸς και π ρ έ π ε ι νὰ μορφώσουμε τὸ χαρακτήρα μας τέτοιον.

Πῶς θά τὸ ἐπιτύχουμε;

Μόνον ἔαν γίνουμε ὄλοι Πρόσκοποι, μικροὶ και μεγάλοι. Ὁ Προσκοπισμὸς θά καλλιεργῆσῃ μέσα μας τὴ θεησκεία τῆς Ἀλήθειας και ὅταν κανεὶς ἔχει μέσα στὴν ψυχὴ του τὴ λατρείαν αὐτὴ και δὲ φοβᾶται νὰ λείει παντοῦ και πάντοτε τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ τότε ὄλα τ' ἄλλα εἶνε εὐκόλα.

Αὐτὰ σᾶς τὰ λέω μέσ' ἀπὸ τὴν καρδιά μου γιὰτὶ πολλές φορές ἐπόνεσα σὰν ἔβλεπα τὴν περιφρόνεσι ἢ τὴ δυσπιστία τών ἄλλων γιὰ μᾶς τοὺς Ἑλληνας.

Ἐλάτε μαζί μας, μικροὶ και μεγάλοι. Ἐλάτε στὴν ἰπποτικὴν ἀδελφότητα τοῦ Προσκοπισμοῦ ἢ ὁποῖα γίνεται σιγά-σιγά παγκόσμια. Ἐλάτε νὰ θέσουμε τὲς βάσεις τῆς μεγάλης «Ἀδελφοσύνης τών Ἑθνῶν»,

Κ. ΜΕΛΑΣ

ΜΙΑ ΑΓΡΙΑ ΠΑΛΗ ΜΕ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟ !

Ἰπὸ Κ. Η. ΓΟΥΩΛΚΗ

[Σημ. Ἀρχ.— Μιá ἀληθινὴ ἱστορία μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἢ ὁποῖα σᾶς λέγει πῶς ἓνας δάσκαλος ἐνῶ περνοῦσε ἀπὸ μιá μεγάλη μάνδρα μὲ στρουθοκαμήλους, προσεβλήθη ξαφνικὰ ἀπὸ μιá ἀγριεμένη στρουθοκάμηλο πῶς ἐσώθη, ὡς ἐκ θαύματος, ἀπὸ βέβαιου και τρομεροῦ θάνατου.]

Ἄν και μὸς συνέβηκε πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν, ἐν τοῦτοις τὸ θυμᾶται ὡς νὰ ἦταν χθὲς. Εἶχα διωρισθῆ στὸ μέρος ἐκεῖνο δημοδιδάσκαλος και ἀφοῦ ἀπέκτησα κάποια φήμη ὡς ζωγράφος, ἐπεφορτίσθην ἀπὸ κάποιον κύριο, ποῦ ὡς ἐμπορος εἶχε κάμει ἀρκετὰ χρήματα, νὰ θγῶ και τοῦ ζωγραφίσω ἓνα τοπεῖο στὸ Οὐντσόρν. Ἐσυμφώνησε νὰ πληρώσῃ γιὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ 20 λίρες στερλίνας, ποσὸ ποῦ δὲν εἶνε βέβαια εὐτελὲς γιὰ ἓνα δημοδιδάσκαλο ποῦ μόλις ἐστάλη στὶς ἀποικίες γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ στάδιό του.

Ἐξεκίνησα λοιπὸν μιá ὄμορφη θερμὴ μέρα, μὲ ἑκατὸ δέκα βαθμοὺς Φάρενχάιτ ὑπὸ σκιάν—πῆρα τὰ χρώματά μου και ἤμουν ἔτοιμος ν' ἀρχίσω τὴν ἀκουαρέλλα μου. Δὲν πῆρα μαζί μου τρίποδο, πρᾶγμα ποῦ δὲν ἦταν πολὺ φρόνιμο, ποῦ νὰ ξέρω ὅμως ἐτι θά μπορούσε ἀργότερα νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ. Ἐβάδισα κατὰ μῆκος ποῦ ποταμοῦ μέχρις ὅτου ἔφθασα εἰς τὸ Ρεῦμα Φοῦρι, ἔπειτα δὲ περνόντας ἀπὸ ἓνα ψηλὸ φράχτη ἀπὸ συρματοπλέγματα, ἐσταμάτησα εἰς τὸ μέρος ποῦ ἤθελα.

Ἀμέσως πάνω ἀπὸ τὸ φράχτη φαίνονταν ἓνα μεγάλο στρατόπεδο στρουθοκαμήλων, ποῦ ἐξετείνατο εἰς πολλὰ μίλια και περιελάμβανε σχεδὸν χίλια πουλιὰ. Ὅπως συμβαίνει συνήθως τὰ συρματοπλέγματα τοῦ φράχτη ἦσαν παλῆα και σκουριασμένα, ἀλλὰ κι' αὐτὰ ἦσαν ἱκανὰ γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν Κε Στρουθοκάμηλο νὰ πλησιάσῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἦταν ἀγριεμένη. Ἡ δική μου ὅμως, δυστυχῶς, ἦταν και παρῆταν μάλιστα.

Καθὼς περνοῦσα ἀπὸ τὴ γωνιά τοῦ φράχτη ἓνα πολὺ μεγάλο πουλι, ἀρσενικὸ, ἤρθε κοντὰ και μ' ἐκύταξε, ἐβάδισα κατὰ μῆκος τοῦ φράχτη μὲ τὰ συρμα-

τοπλέγματα, δίπλα μου, και μούρριζε μιὰ ματιά απειλητική, ως μου φάνηκε τουλάχιστον, αλλά ή σκέψις τών είκοσι λιρών μου έδιωξε κάθε φόβο.

Έπροχώρησα στο δρόμο μου και δέν είχα διανύσει μισό μίλι όταν άκουσα πίσω μου έναν περίεργο ήχο. Στρέφω και βλέπω, όχι μακριά από με, έρχόμενη με τρομερή ταχύτητα, τή μεγαλύτερη στρουθοκάμηλο, που θά φανταζόμουνα ότι είχε δυνατόν να ύπάρχη στη γή. Τι μάτι ήταν εκείνο, τί κεφάλι πελώριο, τί ατελείωτος λαιμός, σαν τὸ νερόφειδο του παρχμυθιοῦ! Μποῦμι! Τὸ κεφάλι μου χτυπᾶ ξαφνικά πάνω στη γή, έπειτα πέφτω ἔλος χάμω και χάνω τὰς αισθήσεις μου.

Όταν συνήλθα ήμουν ξαπλωμένος ανάσκαλα με τὰ μάτια πρὸς τὰ ἄστρα. Δένε πὼς μπορεί να ιδῆ κανείς τὰ ἄστρα τὸ μεσημέρι αν κυττάξει πάρα πολὺ ὦρα και σταθερὰ στὸν οὐρανό. Μπορεῖ λοιπόν. Ἐγὼ τὰ είδα τὰ ἄστρα. Ὅπωςδήποτε ιδου ἔγὼ ριγμένος χάμω από μιὰ άγριεμένη στρουθοκάμηλο, έχοντας χάσει πιά κάθε ιδέα χρόνου! Και πρέπει να λάβετε υπ' ὄφει σας ότι ήτο καθαρή ιδιοτροπία ἐκ μέρους της. Ἐγὼ, όχι μόνο δέν τήν άγριοκύτταξα, ἀλλ' οὔτε και τῆς έχαμογέλεσα. Εὐτυχῶς τὸ σακκάκι μου ήταν κουμπωμένο. Τὸ πουλι αὐτὸ, ή τρομάρα αὐτὴ έκανε περιπάτους και έπατοῦσε πάνω στο κορμί μου με ἀπάθεια ὡς να ήταν τὸ κορμί μου δημόσιος δρόμος! Ἀκόμα και τώρα μπορῶ να ιδῶ τὸ πόδι αὐτὸ, ἀρκεί μόνο να κλείσω τὰ μάτια μου. Ἐφάνονταν τόσο μεγάλο, που ἐνόμιζα πὼς θά μπορούτε να ζουπήξη κι έναν ἐλέφαντα!

Θυμάμαι καθαρότατα, ότι τότε είχα κάμει τή σκέψη, ότι αν τὸ τρομερὸ εκείνο πόδι, τὸ μυτερό, πατοῦσε πάνω στο πρόσωπό μου, θά μ' ἐσκότωνα σίγουρα. Και καθόλου παράξενο ἀφοῦ μιὰ μεγάλη στρουθοκάμηλος ζυγιάζει διακόσιες λίτρες. Κάθε φορά όμως που τὸ πόδι κατέβαινε, ἐγύριζα τὸ πρόσωπό μου ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος και ἀπέφευγον τὸ τρομερὸ δπλο. Ὡστόσω δέν είχα καθόλου φόβο. Ἡ μόνη μου σκέψις ήταν πὼς θά μπορούσα να σηκωθῶ και να τή σκοτώσω. Ἐπὶ τέλους κατόρθωσα με χιλια βάσανα να σταθῶ στα πόδια μου. Πὼς τὰ κατάφερα οὔτε κι' ἐγὼ δέν ξέρω. Ἦθελα να ιδῶ τί ὦρα εἶνε, ἀλλὰ που να τολμήσω να βγάλω τὸ ρωλόι μου που ήταν μέσα στην τσέπη τοῦ γελειοῦ μου! Ὅταν είχα περάσει ἀπὸ τή γωνία τοῦ φράχτη ήταν ή ὦρα μιὰ. Σὲ μιὰ στιγμή ὤρμησα πρὸς τή στρουθοκάμηλο, τῆς ἀγκάλιασα τὸ πόδι και μεταχειρίσθηκα ἔλη μου τή δύναμι για να τή ρίξω χάμω. Ἀντι να τή ρίξω όμως αὐτὴ έπεσα ἐγὼ πάλι και πάλι έχασα τὰς αισθήσεις μας.

Όταν ξύπνησα τὸ σακκάκι μου και τὸ πανταλόνι μου ήταν κουρέλια. Τὸ κουτί με τὰ χρώματα ήταν σπασμένο και τὰ περιεχόμενα σκορπισμένα ὄω κι' ἐκεῖ. Τὸ τετράδιο με τὸ χαρτί τῆς ζωγραφικῆς ήταν δέκα μέτρα μακριά και τὸ φρικῶδες πουλι ὡστόσο ἐξηκολούθει να κἀνη περιπάτους πάνω ἀπὸ τὸ κορμί μου! Επανασηκώθηκα ὅμως και τή φορά αὐτὴ τήν ἐκατάφερα. Ἀρπαξα τὸ κεφάλι της, τῆς τσστριψα και τῶφρα πρὸς τήν οὐρά της και κρατοῦσα και τὰ δύο μ' ἔλη μου τή δύναμι. Καθὼς κυττοῦσα μπροστά μου, βλέπω ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δένδρα ἕνα ἄσπρο σητάκι. Ἀρχισα να φωνάζω, να σκούζω ὅσο μπορούσα δυνατότερα και ἐπὶ τέλους βλέπω ἕναν ἄνθρωπο, που ἄμα με είδε, ἄρχισε να τρέχη πρὸς τὸ μέρος μου. Κρα-

τοῦσε ἕνα μεγάλο ξύλο. Καθὼς έτρεχε ἐγὼ ἐξηκολούθησα να σκούζω. Τὸ πουλι ἔμενε ἀκίνητο σαν ψόφιο. Ἐπὶ τέλους ὁ ἄνθρωπος ἐφθασε. Ἦταν ἕνας μικροκαμωμένος, βρωμερὸς ὅσο δέν περιγράφεται Ὀλλανδός, ἀλλὰ για μένα ήταν Ἄγγελος σωτηρίας.

Ἀρχισε να μου μιλή σε μιὰ διάλεκτο, ἀπὸ τήν ὁποία δύο ή τρεῖς λέξεις καταλάβαινα. Ἐκίνησα τὸ κεφάλι μου καταφατικῶς, γιατί κατάλαβα ότι ἐπρόκειτο να δοθῆ ἕνα τελειωτικὸ χτύπημα στο θηρίο-πουλι. Σηκώθηκα σιγά-σιγά και αίσθανόμουνα τὸν ἑαυτό μου όχι καλά. Με πολλή προσοχή σηκώσαμε ἀπὸ χάμου τὸν ἐχθρό, που φαίνονταν ὡς να μὴν είχε πάθει τίποτα, που πραγματικῶς όμως ήταν κι' αὐτὸς πολὺ χειρότερα ἀπὸ μένα. Μάζεψα τὰ χρώματά μου κι' ἐπροχώρησα μαζί με τὸ χωρικὸ στο σπήτι. Πριν ξεκινήσω ἐκύτταξα τὸ ρωλόι μου. Ἦταν μιὰ και είκοσι πέντε. Ἡ μάχη δηλαδή είχε διαρκέσει περίπου εἴκοσι πέντε λεπτά. Ἡ στρουθοκάμηλος, ἀφοῦ ἐδέθη, μετεφέρθη στη μεγάλη μάνδρα, έπεσε χάμου, ὅπως ἔμαθα, και δὲ σηκώθηκε εἰμὴ ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ὄδομάδα.

Ὁ Μπόρο με πήρε σπήτι του και μ' ἐφιλοξένησε. Μοῦδωσε ἕνα ἀρκετὰ καλὸ κρεβάτι να ἀναπαυθῶ μιὰ ὦρα και μου προσέφερε ἕνα περίεργο πιετό, τὸ ὁποῖον ἔπιχ μόνο και μόνο ἐπειδὴ διψοῦσα τρομερά, έπειτα δὲ ἔδγαλε ἀπὸ τὸ σταυλο δύο ἄλογα και με ὠδήγησε πίσω στο χωριό. Τήν ἐπομένη τὸ πρωτ πήγα στο σχολεῖο ὅπως συνήθως. Ἦμουν βοηθὸς δάσκαλος εἰς τὸ δημοτικὸ σχολεῖο τότε. Δέν μπόρεσα να μείνω όμως πολλή ὦρα. Εἰς τὸ μέσον τῆς προσευχῆς ἐλιποθύμησα και ἐδέησε να με μεταφέρουν σπήτι.

Ἵστερ' ἀπὸ μιὰ ὁδομάδα ή συνάντησι μου με τήν άγριεμένη στρουθοκάμηλο περιείχετο εἰς ἔλον τὸν ἐγγώριο τύπο. Οὔτε ἔμαθα ποτε ποιὸς διηγῆθη τήν ἱστορία, ἐκείνο όμως που ήταν βέβαιο ήτο ότι σε είκοσι τέσσαρες ὥρες μέσα ἔγινα περιώνυμος σ' ἔλη τῆ Νότιον Ἀφρική. Πολὺ λίγες περιπτώσεις ἀναφέρονται ἀνθρώπου που ἐπάλαισε με τόσο μεγάλη στρουθοκάμηλο χωρὶς τὸ παραμικρὸ δπλο στα χέρια του. Ἡ καλή μου τύχη ήταν ότι τὸ θηρίο-πουλι μ' ἔρριξε χάμου χτυπώντας με με τὸ στήθος του. Ἄν ήθελε με χτυπήσει με τὸ πόδι της, ὦ! βέβαια τὸ τρομερὸ ἐκείνο νύχι θά με σκότωνε. Πρέπει να προσθέσω ότι ή ἀνάμνησις μου τῆς στιγμῆς που ἐσηκώθηκα και τῆς ἄρπαξα τὸ κεφάλι, μου μένει ἀμυδρά. Θυμάμαι μόνο καλά πὼς τῆς ἄρπαξα τὸ κεφάλι, σε μιὰ στιγμή που, ἐξητλημένος, μισολιπόθυμος ἴσως, ὄλες ή δυνάμεις μου είχαν συγκενρωθῆ σε ἀπέλπιδα προσπάθεια να κερδίσω τή ζωή μου — και τήν ἐκέρδισα....

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀπὸ τὸ ἐπόμενον φύλλον ἐδρῶεται Ἰδιωτικὴ Ἀλληλογραφία εἰς τήν ὁποίαν οἱ ἀναγνώσται μπορούν ν' ἀλληλογραφοῦν με ταξῦ των. Τιμὴ καταχωρήσεως 50 λεπτά ή γραμμῆ.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥ 1 ΔΡΑΧΜΗΣ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΟΝΕΙΡΟΥ

"Έτσι μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει το επόμενο τεύχος. Ός την πραγματοποίησιν του ωραιότερου παιδικού όνειρου. Μέσα στα Χριστουγεννιάτικα δώρα σας, την πρώτη θέσι πρέπει να κατέχη το

18ον ΤΕΥΧΟΣ

ΤΗΣ

"ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ,"

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΑΣ

Γ Ρ Ρ Ρ ! . . .

Επιγαίναμε εγώ κι' ο φίλος μου ο Στέλιος στο Ζάππειο κι' έμιλούσαμε — γιατί άλλο να πούμε παρά για τη γρίππη. Ο Στέλιος μου έλεγε πώς είχε μετρήσει 7865679456 κηδέτες και του είπα πώς ήταν υπερβολικός γιατί ίσως θα έβαζε κι' εκείνες που μέτρησε στον ύπνο του. Με έβεβαίωσε όμως πώς δεν ήταν καθόλου υπερβολικός και τότε — άχ! λέω, βρε Στέλιο, έχω κομάρες! Που στα πόδια; μου λέει εκείνος τρέμοντας. "Όχι, του λέω στο δεξι πόδι μόνο! Και άμέσως έπιασε το άριστερό του πόδι και ανέκάλυψε πώς είχε κι' αυτός κομάρες μόνο στο άριστερό όμως! Φαίνεται ότι η γρίππη εδιχάσθη — εκατόμαστε πολύ κοντά — και η μισή πήγε σε κείνον ενώ η άλλη μισή ήρθε σε μένα! Και για να μην κολλήση το ένα μισό μου από το άλλο μισό του έχωρισθήκαμε και πήγε αυτός μεν να καθήση στον αντίκρου μπάγκο εγώ δε έμεινα κει ποθμουνα. Έπρεπε όμως να μεταφερθούμε σε κάποιο νοσοκομείο γιατί για να περπατήσουμε δεν είχαμε δυνάμεις! Φωνάζουμε τους διαβάτες: Ψτ! Ψτ! Κύριε! Κυρία! Σας παρακαλούμε, μπορείτε να φωνάξετε εν' άμάξι για δυο έτοιμοθανάτους; — "Όχι! Ανό άμάξια! φωνάζει ο φίλος μου. Πεθαίνουμε! Έχουμε γρίππη! γρίππη! Μόλις άκουσαν τη λέξι γρίππη, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, σκύλοι, γάτοι, σκουζοντας, γανυξοντας, νιαουρίζοντας, το βάζουνε στα πόδια! Άκόμα κι' ένα πουλάκι που καθόνταν σ' ένα κλαρι δίπλα, κάνει «τσιού! τσιού!» τρομοκρατημένο και το βάζει κι' αυτό στα πόδια — δηλαδή ήθελα να π' πένταξε! Μωρε δουλειά! λέω στο φίλο μου. άκόμα και τα τετράποδα και τα πετεινά του ουρανού ξέρουν από γρίππη! Και ο Στέλιος, αντί άλλης άπαντήσεως επιθύησε: πεθαίνω! πεθαίνω! Αρχίσαμε να ξεφωνίζουμε, όταν έρχεται τέλος κάποιος χωροφύλακας. Απαγορεύονται τα ήματα! μας λέει ο βλάκας. Ποιά ήματα, παιδί μου, του λέω εγώ, θέλεις ίσως να πεις τα άσθματα, ο επιθανάτιος ρόγγος! Δε μας βλέπεις που πνέομεν τα λολισθια και οι δύο; Ο χωροφύλακας μας έζητησε τα όνόματά μας για να μας αναφέρει, επειδή, λέει,

πρωί - πρωί έμεθύσαμε και εταράξαμε την κοινή ήσυχια! Ορίστε αστυνομία! Έπι τέλους ένα παιδάκι μας έλυπήθηκε — η άλήθεια είνε ότι του δώσαμε μια δεκάρα — και τρέχει και φωνάζει έναν άμαξά. Ο άμαξάς έρχεται με ψηλό καπέλλο και τη γνωστή στολή που ξέρετε και μας λέει — τι νομίζετε πώς μας είπε ο κακούργος; Ίδου τί μας είπε: Θέλετε να σας πάω σπητί σας ή προτιμάτε να σας πάω μια και καλή στο Νεκροταφείο; Σήμερ' αύριο πεθαίνετε! Γιατί να κολλήσετε και άλλους και να κάμετε και περιττά έξοδα; — Ωστε θάψετε τον κόσμο ζωντανό τώρα; τον ερώτησα, και μου άπεκρίθη: — Θαρρείτε πώς είσθε ζωντανόι; Όσο να σας πάω, καυμένη, στο νεκροταφείο θάχγετε ξεψυχήσει εφτά φορές! Κάθεσθε σε δωμάτιο! Δε θα σας δεχθούν στο δωμάτιό σας! Έπι τέλους έσυμφωνήσαμε εκατό δραχμές να μας πάει στον Ευαγγελισμό. Στο δρόμο, δεν είχε κάμει δεκα βήματα ε' άλογο και πέφτει χάμου! Και ο άμαξάς μας λέει: — Τόπιασαν κομάρες το άλογό μου! Το κολλήσατε γρίππη! Θα σας καταγγείλω! Θα σας ζητήσω άποζημίωσι. Για να ξεγλυτώσουμε, κατεβαίνουμε από τ' άμάξι και άφίνουμε και τα εκατό φράγκα. Τόση ήταν η έξάντλησι μας ώστε πέσαμε και οι δύο στ' άδάνι. Και τότε ένας χωροφύλακας που περνούσε μας λέει: — Φύγει' άπ' αυτού! Σηκωθήτε, ειδεμή θα σας ρίξω μέσα στο κάρρο της καθαριότητος! Δέν επιτρέπονται — μας εκύτταξε καλά και έπειτα βρήκε το χαρακτηρισμό — δέν επιτρέπονται φοφίμια πάνω στο δρόμο! — Είμαστε πεθαμένοι! — Πεθαμένοι; Δαμπρά! Τότε να πάτε να σας θάψουνε! Τι κάθεστε! Αν δεν πάτε τώρα, δε θα βρήτε σειρά στο Νεκροταφείο ούτε αύριο! "Α! Να μια νεκροφάρα άδειά. Να την φωνάξω; — "Όχι, ευχαριστούμε πολύ, μην πειράζεσθε, του λέει ο Στέλιος που ειλ' αρχίσει να δίνει μερικά σημεία ζωής, τόσο ώστε να μου πει ότι τίς εκατό δραχμές του άμαξά θα τίς επλήρωνα εγώ, γιατί εγώ είχα τη βλακεία να κατεβώ πρώτος από τ' άμάξι. Μόλις άκουσα τη λέξι βλακεία — που κανείς ποτε δεν τόλμησε να μου πει — χωρίς να σκεφθώ την τάστασί μου, σηκώνομαι πάνω και λέω στο φίλο μου: — Στέλιο! Είμαστε φίλοι, αλλά αν δεν ανακαλέσης τη λέξι που είπες, θάχγης καλά ξεμπερδέματα! Ανακάλεσε! — Με εκύτταξε άγρια και μου λέει: — Εγώ ν' ανακαλέσω; Στάσου! Πετιέ-

ται πάνω και μ' ἀρπάζει ἀπὸ τὸ λαιμό. Πιανόμαστε στὰ χέρια, μέχρις ὅτου περνᾷ ἕνας χωροφύλακας και μᾶς χωρίζει. Καὶ μᾶς ὀδηγεῖ στὸ τμήμα. Ὁ ἄστυνόμος, ἕνας ἠλικιωμένος ἄνθρωπος — ποῦ ἔβηκε και τοῦ ὀποίου ὁ βήχας μοῦ θύμισε τὴ γρίππη ποῦ εἶχαμε ξεχάσει — μᾶς ρωτᾷ τί εἴμαστε: — Ἐτοιμοθάνατοι ἀπὸ γρίππη, γκούχουγκούχου, τοῦ λέω ἐγώ. Μόλις ἄκουσε ὁ ἄστυνόμος γρίππη, πετιέται και πηδᾷ ἀμέσως ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἐνῶ ὁ χωροφύλακας λιποθυμεῖ! Ἐμᾶς βγαίνουμε και συγχαίρομεθα ἀλλήλους, ὅπως λένε στὰ μυθιστορήματα. — Καὶ ἡ γρίππη; μοῦ λέει ὁ φίλος μου. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι εἰς τὸν κανυᾶ θὰ ἔφηνε. Ἴσως ἐκεῖ ποῦ ὁ Στέλιος προσπαθοῦσε νὰ πνίξει ἐμένα, ἐπνίξε τὴ γρίππη. Ἡ ἐξήγησις αὐτὴ τοῦ ἄρесе και τοῦ ὑποσχέθηκα πῶς θὰ ἔγραφα τὴν ἱστορίαν αὐτὴ στὸ περιοδικὸ ἢ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων». Δὲν τελειώνει ἐδῶ ἡ ἱστορία. Τὴ γράφω και τὴν πάω στὰ γραφεῖα, ὁδὸς Νίκης 11. Σᾶς παρακαλῶ, κ. Ἀρχισυντάκτα, νὰ διαβάσετε αὐτὴ τὴν ἀληθινὴ ἱστορίαν και νὰ μοῦ πῆτε ἂν μπορεῖτε νὰ τὴν δημοσιεύσετε. Ὁ κ. Ἀρχισυντάκτης τὴ διαβάσει, ἔπειτα κλονίζεται και σὲ μιὰ στιγμὴ πέφτει χάμου ξερός. Ἐσυλλογίσθηκα πάλι τὴ γρίππη. Τί διάβολο! Μπᾶς κ' ἔχω ἀκόμα μικρόβια πάνω μου κ' ἐκόλλησα τὸν κ. Ἀρχισυντάκτη; Καὶ πῶς νὰ τὸν συνεφέρω; Ἐσκέφθηκα, ἀφοῦ νερὸ δὲν ἔβλεπα μπροστὰ μου, νὰ μεταχειρισθῶ τὸ μελάνι ποῦ ἦταν στὸ τραπέζι και νὰ τοῦ ραντίσω τὸ πρόσωπο, ὅταν νάσου κ' ἕνας πρόσκοπος μὲ νερὸ και σὲ μιὰ στιγμὴ σοῦ κάνει τὸν κ. Ἀρχισυντάκτη καλά. — Μήπως κολλήσατε γρίππη κ. Ἀρχισυντάκτα; — Ὁχι, εἶνε ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι τῆς ἱστορίας σας. Θὰ τὴν δημοσιεύσω, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ εἰδοποιήσετε τοὺς ἀναγνώστιας σας, ὅτι ἂν πάθουν τὸ ἴδιο, θᾶνε ἀπὸ τὸ διήγημά σας και ὄχι γρίππη....

Τὸ Τσακάλι

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μία δαυμαλουργὸς μάσκα

Ἡ Ἐπιστῆμη σήμερα προχωρεῖ τόσο ἀλματωδῶς, ὥστε φαίνεται πῶς δὲ θὰ περάσῃ πολὺς χρόνος και θὰ βρεθῆ ἡ θεραπεία γιὰ κάθε κακὸ ἢ ἄλλειψι. Μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιληπτικώτερες νεώτερες ἐφευρέσεις εἶνε ἡ μάσκα, ποῦ βοηθεῖ τυφλοὺς νὰ βλέπουν. Ἐφευρέθη ἀπὸ ἕναν Πολωνό, ἀνόματι Κάν, ὁ ὁποῖος ὑπηγετεῖ σὴν Γαλλία, εἰς τὴ Λεγεῶνα τῶν Ξένων, και τοι δὲ μέχρι τοῦδε ἡ ἐνέργειά της εἶνε περιορισμένη, ἐν τούτοις ἐλπίζεται, ὅτι, τελειοποιουμένη, θὰ γίνῃ μιὰ ἀπὸ τὶς θαυμασιώτερες ἐφευρέσεις. Τὸ πρόσωπο τοῦ τυφλοῦ φορεῖ τὴ μάσκα αὐτὴ, ἢ ὁποῖα συνδέεται μὲ ἠλεκτρικὸ μὴχάνημα περιλαμβάνον πρισματικούς φακούς, θάλαμον ὁ ὁποῖος δέχεται τὰς φωτεινὰς ἀκτίνιας και φωσφορίζουσας πλάνας. Ὁ τυφλὸς ἢμπορεῖ νὰ διακρίνῃ ὅλα τὰ χρώματα, τὸ λευκὸ φῶς, τὴ σκιά, καθὼς και ἀντικείμενα μέσα εἰς λευκὸ φῶς. Εἰς ἕνα πείραμα, ἕνας τυφλὸς κατόρθωσε διὰ τῆς μάσκας νὰ διακρίνῃ τὴ δια-

φορὰ μεταξὺ δύο και τριῶν δακτύλων τοῦ χεριοῦ ποῦ ἐτέθησαν μπροστὰ του, καθὼς και νὰ διακρίνῃ διάφορα ἐπιπλά.

ἔ

Ἔνα μνημεῖο διαρκοῦς εἰρήνης

Τὸ μόνο κοινὸ δύο ἔθνῶν μνημεῖο εἰρήνης στὸ κόσμον εἶνε τὸ ἀνεγερθὲν ὑπὸ τῶν δύο δημοκρατιῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τῆς Χιλῆς και τῆς Ἀργεντίνης, μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Μακρὰ και δξυτάτη ἀμφισβήτησις σχετικῶς μὲ τὸν καθορισμὸν τῶν συνόρων των, ἔφερε τὶς δυὸ χώρες εἰς τὰ πρόθυρα πολέμου, ὅταν ἀποφασίσανε ἐπὶ τέλους νὰ ἀναθέσουν τὴ λύσι τῆς διαφορᾶς των εἰς τὴν Βασίλισσαν Βικτωρίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Βασίλισσα διώρισε πρὸς τοῦτο μιαν ἐπιτροπή, ἢ ἀπόφαισι τῆς ὀποίας κατασταῖσα γνωστὴ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, ἐγινε δεκτὴ. Ἐξ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τὴν αἱματηρὰ σύρραξι, ἢ δύο δημοκρατίες συνήψαν συνθήκη διαρκοῦς εἰρήνης, και, ὅπως συμβολίσουν τὴν ἀπόφασίν τους, ἀνήγειραν ἀκριβῶς πάνω στὴ μεθόριαν γραμμὴ ποῦ τὶς χωρίζει, ἕνα μεγάλον ἀγαλμα τοῦ Χριστοῦ, χυμένο ἀπὸ τὸ μέταλλο κανονιῶν ποῦ θὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὸν πόλεμον μεταξὺ τους. Τὸ ἀγαλμα εἶνε τοποθετημένο μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε τὸ χέρι του τετωμένο εὐλογεῖ και τὶς δυὸ χώρες.

ἔ

Ναυλία... ἀνάω σὲ καπνοδόχο...

Φαίνεται πολὺ περιεργὸ και ὁμως εἶνε πολὺ ἀληθινὸ. Ἄν ἤθελε βρεθῆτε μιὰ μέρα ποῦ φυσάει δυνατὸς ἄνεμος πάνω στὴν κορυφὴ τῆς καπνοδόχου Σαρανόςκι, τοῦ Σικάγου, στὴν Ἀμερικῆ, θὰ σᾶς ἐπιανε ναυτίαισις... Ἡ καπνοδόχος αὐτὴ εἶνε ἡ ψηλότερη στὸν κόσμον. Τὶς ψηλότερες καπνοδόχους τὶς ἔχουν ἐργοστάσια στὴν Ἀμερικῆ. Ὁ σωλήνας ἔχει ὕψος 550 ποδῶν, πάνω ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς βάσεως, ἢ ὁποῖα πάλι ἔχει ὕψος 450 ποδῶν, δηλ. ὁ καπνὸς βγαίνει στὸν ἀέρα ἀνερχόμενος εἰς ὕψος 1,000 ποδῶν. Ἐκεῖ πάνω δὲ ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου εἶνε διπλασία ἢ κάτω. Ἡ ναυτίαισις πάνω στὴν κορυφὴ τῆς καπνοδόχου ὀφείλεται ὄχι μόνο εἰς τὸ ὕψος, ἀλλὰ και εἰς τὰς δονήσεις τῆς καπνοδόχου, ἢ ὁποῖα, φυσικὰ ὅταν εἶνε πολὺ ψηλὴ, κινεῖται μαζὺ μὲ τὸν ἄνεμο. Ὅταν ὁ ἄνεμος εἶνε σφοδρότατος, ἢ καπνοδόχος Σαρανόςκι κινεῖται μισὸ μέτρο ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ και μισὸ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἡ μεγαλειτέρα δόνησις εἶνε εἰς εὐθειαν γωνίαν μὲ τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου. Οὕτω, μὲ ἕνα βόρειον ἄνεμο ποῦ φυσᾷ ὀπισθεν σας, θὰ κινεῖσθε μαζὺ μὲ τὴν καπνοδόχο ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς.

ΣΤΟ ΜΑΝΑΒΙΚΟ

Ὁ Πρόσκοπος: Ἐχεις ἀπὸ κτείνες τῆς μελιτζάνης ποῦ μοῦδωσες χθές;
Ὁ Μανάβης: Μάλιστα, κύριος.
Ὁ Πρόσκοπος: Δώσέ μου κατὶ ἄλλο σήμερα...

ΤΟ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ 150.000 ΦΡ. ΔΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ!

Αἱ ἐπιτυχίαι τοῦ κ. Μελά.— Ἡ Ἑλλάς θὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν Ἀδελφωσίν τῶν Ἑθνῶν.— Διεθνὲς στρατόπεδον Προσκόπων.— Ὁ Προσκοπισμὸς θριαμβεύει!— Ἑλληνόπουλα γενήτε Πρόσκοποι ὅλοι!

[Ἐκ τῆς «Πατρίδος» τῆς 13ης Νοεμβρίου παραλαμβάνομεν τὸ ἐξῆς ἀρθρον :]

Ἐνα μεγίστης σημασίας Συνέδριον συνεκροτήθη ἔσχατος εἰς τὸ Λονδίνον, τὸ Συνέδριον τοῦ Ἀγγλικοῦ Προσκοπισμοῦ. Οἱ μεγάλοι λαοί, ὅπως ὁ Ἀγγλικός, καὶ τὰ μεγάλα ἔθνη, ψυχράμα, νορμάλ Κράτη ὅπως εἶναι τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος, ἔχουν ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν, ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην ψυχραμίαν καὶ τὴν διάθεσιν, ὥστε καὶ εἰς τὰς μεγαλειτέρας ἐκόρη στιγμὰς τοῦ ἔθνικοῦ των βίου, κατὰ τὰς ὁποίας κρίνεται ἡ τύχη κολοσκαίας σπουδαιότητος συμφερόντων των, νὰ μεριμνῶσι καὶ διὰ ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὴν ἐσωτερικὴν των ζωὴν καὶ τὸν ἐν εἰρήνῃ πολιτισμὸν τοῦ τόπου. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ποῦ συγκροτοῦνται τὰ Συνέδρια ποῦ πρόκειται νὰ χαράξουν τὰ νέα ἔθνολογικὰ ὅρια τῶν Κρατῶν, Συνέδρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀναδημιουργηθῇ συνοριακῶς, οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς καὶ ἠθικῶς ὁλόκληρος ἡ Ἀνθρωπότης οἱ Ἀγγλοὶ συγκροτοῦν Συνέδριον διὰ τὸν Προσκοπισμὸν, τὸ θραυσιώτατον καὶ μνηρόβλον αὐτὸ ἄνθος τοῦ Ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ.

Εἰς τὸ Συνέδριον αὐτὸ ἔλαβον μέρος οἱ ἔφοροι τῶν προσκοπικῶν περιφερειῶν ὁλοκληροῦ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Προσκοπισμοῦ τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Σερβίας, τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀντιπροσωπευθείσης διὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἰωαννίνων καὶ γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἑλλήνων προσκόπων κ. Κ. Μελά.

Ὁ κ. Μελάς, ἐπιστρέψας ἐκ Λονδίνου, ἐνηροστήθη νὰ μοῦ ἀνακοινώσῃ τὰ ἐξῆς σχετικῶς μετὰ τὸ Προσκοπικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου.

— «Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διήρκεσαν ἐπὶ τριῖ μισθροῦν, ἐτελείωσαν δὲ μετὰ μίαν προσκοπικὴν ἐπίδειξιν εἰς τὴν μεγίστην αἰθουσαν τοῦ Ἀλβέρτου. Πολλὰ θέματα συνεζητήθησαν, ἀφορῶντα τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ Προσκοπισμὸν, τὰ ὁποῖα, καίτοι ἐνδιαφέροντα ἡμῶς ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως, δὲν θὰ ἐνδιέφερον τοὺς ἀναγνώστας σας. Ἐνα θέμα συζητηθὲν διὰ μακρῶν, εἶνε μετὰ τὸν ἐνδιαφέροντος καὶ δι' ἡμῶς τοὺς Ἑλληνας ἐν γένει. Συνεζητήθη ἡ σύστασις «Διεθνούς Προσκοπικῆς Ἐπιτροπῆς», ἣτις θὰ εἶχε σκοπὸν τὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων περὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς προσκοπικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐκλήθειξά μετὰ τὸν ἐνδιαφέροντος τοῦτο, ὑπεστήριξα θερμῶς τὸ πραγματοποιήσιμον τῆς ἰδέας αὐτῆς δικαιολογῶν τὴν γνώμην μου ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, μετὰ τὸν τρομακτικὸν πόλεμον, ὁπότε πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης θὰ ἐπιζητηθῇ ἡ πραγματικὴ, ἐκτός

ἑκτῆς τυπικῆς, ἀδελφωσίν των λαῶν, πρέπει ἀπ' ἐνός μὲν ἢ διαομόρφωσις των χαρακτήρων νὰ γίνεταῖ ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ των αὐτῶν βάσεων οὔτως ὥστε καὶ αἱ ἀντιλήψεις καὶ τὰ ἰδανικά των λαῶν νὰ εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὁμοιόμορφα, ἀπ' ἑτέρου δὲ νὰ δοθοῦν ἀφορμαὶ εἰς τοὺς λαοὺς νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν νὰ ἀδελφωθοῦν καὶ νὰ ἀγαπηθοῦν. Καὶ αὐτὸ τὸ μέγα, ἀνθρωπιστικὸν καὶ εἰρημιστικὸν ἔργον μόνον διὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτελεθῇ. Ἐπιδικώτερον προάτεινε, ὅπως, εἰς περιπτώσιν πραγματοποίησεως τῆς συστάσεως τῆς «Διεθνούς Προσκοπικῆς Ἐπιτροπῆς», ληφθῇ μέριμνα ὅπως διευκολύνονται αἱ διαδικαίαι ἐπισκέψεις Προσκόπων ἀπὸ Κράτους εἰς Κράτος καὶ περὶ τῆς παραμονῆς των προσκόπων εἰς μόνιμα προσκοπικά στρατόπεδα, ἀφοῦ—δόξα τῷ Θεῷ—οἱ στρατοὶ θὰ καταλίπουν ἄφθονον ὑλικὸν στρατοπεδεύσεως, τὸ ὁποῖον δίκαιον εἶνε νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ εὐγενέστερον ἰδεώδες τῆς Ἀνθρωπότητος, τὴν ἀδελφωσίν των Ἑθνῶν.

Ἐξὼ πεποιθήσιν ὅτι ἡ ἰδέα αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῇ. Ὁ Ἑλληνικὸς Προσκοπισμὸς θὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν των πρὸς τοῦτο συνεννοήσεων, προτείνων τὴν σύστασιν ἐτησίων «Διεθνῶν Στρατοπέδων», εἰς διάφορον ἐκάστοτε Κράτος, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ στέλλονται πρόσκοποι ἀπὸ παντοῦ.»

Ἐξακολούθῳ ἔπειτα ὁ κ. Μελάς τὴν ἀνακοίνωσιν των ἐντυπώσεων των ἀπὸ τὸ Προσκοπικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου, μοῦ εἶπε τὰ ἐξῆς:

— «Διὰ νὰ εἶμαι, ὅπως πάντοτε, εἰλικρινῆς πρέπει νὰ σᾶς τῶ ὅτι τὸ Συνέδριον αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ μελαγχολήσω, μετὰ τὴν σύγκρισιν τοῦ τρόπου ποῦ σκεπτόμεθα ἡμεῖς ὅταν εἶδα μαζεμένους εἰς μίαν αἰθουσαν περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐφόρους προσκοπικῶν δεγανώσεων, ὅλους σχεδὸν μετὰ ἄσπρα μαλλιά, πολλοὺς ἀποστράτους στρατηγούς, ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, ἱερωμένους, καθηγητὰς Πανεπιστημίων, δικηγόρους, ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, ὅταν ἀντελήφθην τὸν ἐνθουσιασμὸν των διὰ τὴν προσκοπικὴν ἰδέαν, τότε ἐνόησα, πρὸς μεγίστην ἀτομικὴν μου ἱκανοποίησιν, πόσον σημασίαν αἱ κορυφαὶ ἐκείναι τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας ἀπέδιδον εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ των.

Ἐἰς μίαν των συζητήσεων εἶδα ἀνερχόμενον εἰς τὸ ὄψιμα ἕνα ἄνθρωπον μᾶλλον παχύν, ἀλλ' ἀποπνέοντα δύναμιν θελήσεως καὶ ἐπιβολῆς, διὰ νὰ ἐκφράσῃ μετὰ ἀπλάμαι χαριτωμένα λόγια τὸν θαυμασμὸν τοῦ διὰ τὸν

Προσκοπισμόν. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἔπεσε ἐπὶ τὴν ἐφεξῆς οἱ Ναυτοπρόσκοποι, οἱ ζητοῦντες ἐργασίαν ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων θὰ εὐρίσκουν καὶ τροφήν καὶ μισθὸν καὶ διαμέρισμα καλόν. Ραγδαία χειροκροτήματα ὑπέδωκεν τοῖς λόγους του. Ἡρώτητα ποῖος ἦτο καὶ ἔμαθα ὅτι ἦτο ἓνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους ἀνθρώπους τῆς Ἀγγλίας ὁ Πρόεδρος τοῦ «Συνδικάτου τῶν ἔργων θαλάσσης».

»Ὅλοι οἱ ἀσπρράλληδες, οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὸ Προσκοπικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου, ἐφέρομεν τὴν προσκοπικὴν στολήν με κοντὸ πανταλόνι καὶ τὰ γόνατα γυμνά.»

»Γὰς ἐντιπώσεις μου αὐτὰς—ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μελάς— τὰς ἐξέθηκας εἰς τὸν γενικὸν Ἀρχηγὸν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Βενιζέλου εἰς γένμα εἰς τὸ ὁποῖον εἶχα κάλεσει καὶ μερικοὺς δημογεγεῖς, καλοὺς πατριώτας. Ἀποτέλεσμα τῶν ὕσων οἱ προσκεκλημένοι ἤκουσαν παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ κ. Μιγαλακοπούλου καὶ ἐμοῦ ἐξηγησάντων τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ Προσκοπισμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπῆρξεν ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ γένματος μου ἔδωσαν τὰ ἐξῆς ποσὰ διὰ τὰ ἀποκτήσουν οἱ πρόσκοποι μίαν ἡμέραν ἴδιον κτίριον ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Μιχ. Ἐμπεριζίκος 2000 λίρας, ὁ κ. Γ. Βαρούνης 500 λίρας, ὁ κ. Ἀγγελάτος 1000 λίρας ὁ κ. Λυσιαρδόπουλος 2000 λίρας, ὁ κ. Νικολαΐδης 500 λίρας, δηλαδή ἐν συνόλῳ ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες φράγκα.

»Ὅλα ὅσα σὰς εἶπα ἀποδίδουν ἀσθενέστατα τὴν προοῦσαν σημασίαν, τὴν ὅποιαν ὁ πολιτισμένος κόσμος ἀποδίδει εἰς τὸν Προσκοπισμόν. Ἐλπίζω καὶ θὰ ἀγωνισθῶ ὅσον ἠμπορῶ διὰ τὰ κινήσω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διανοουμένων Ἑλλήνων ὑπὲρ τοῦ Προσκοπισμοῦ. Πρέπει διότι εἶναι ἀπαραίτητον, νὰ τονώσωμεν τὰ θαυμάσια φυσικὰ προσόντα τοῦ Ἑλλήνος. Φαντασθῆτε τί θὰ εἶνε διὰ τὸ φτωχόπαιδο τῆς Πατριδος μας ἓνα ταξεῖδι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ τὴν Ἀμερικὴν πῶς θὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια καὶ πῶς τὸ φιλότιμο Ἑλληνόπουλο θὰ θελήσῃ νὰ φθάσῃ τὴν τελειότητα τοῦ συνάδελφου του, τοῦ ξέντου εἰς πλέον ὀργανωμένον Κράτος.

»Φαντασθῆτε—κατέληξεν ὁ κ. Μελάς—τὴ θαυμάσια ἀποτελέσματα θὰ φέρῃ μὲν τέτοια ἀμίλλα, καὶ τί θὰ εἶνε τὸ «Διεθνὲς Στρατόπεδον τῶν Προσκόπων.» Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τὸ ἐνόησε πολὺ καλὰ αὐτὸ, καὶ ἀπὸ χθὲς ἀρχίσαιμε τὰ διαβήματα εἰς τὰ Σώματα τῶν Προσκόπων ὄλων τῶν Κρατῶν, διὰ τὴν ἀρχίση ἢ πραγματοποίησις αὐτοῦ τοῦ ὄντιμου.»

α—μ—

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

—Μιά κουταλιά ἀλάτι μέσα σ' ἓνα ποτήρι νερό, μόλις ξυπνήσετε, ἐνεργεῖ περιφρημα. ὡς καθαρτικό.

—Γιὰ νὰ ψῆσετε στὸ φούενο πατάτες γρήγορα, ἀφήστε τὴς νὰ μένουν λίγα λεπτὰ μέσα σὲ νερὸ ποῦ βράζει πρὶν τίς βάλετε στὸ φούενο.

—Λεπιδες ἀπὸ αὐγὰ πάνω σὲ πετσέτες ἢ ἀσπράγγουχα πρέπει νὰ πλένονται σὲ κρύο νερὸ, ποτὲ σὲ ζεστό, ἐπειδὴ τότε θὰ εἶνε ἀδύνατο σχεδὸν νὰ τίς ἀφαιρέσετε.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ Σ' ὈΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΑΛΛΙΑ

Πολυάριθμοι εἶνε αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερον καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προσφέρουν οἱ Γάλλοι πρόσκοποι, οἱ «Eclaireurs Unionistes». Εἰγλωττότερον ἀπὸ κάθε τι ἄλλο ἴσως ὁμιλεῖ ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ πρὸς τὸ Σῶμα τῶν Γάλλων Προσκόπων ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Πουανκαρέ:

«Τὸ χρησιμώτατον ἔργον τῶν Προσκόπων, οἱ ὅποιοι τόσας ὑπηρεσίας προσέφερον εἰς τὴν πατρίδα πρέπει νὰ διατηρηθῇ. Τὸ Σῶμά σας ἔδωσε εἰς τὸν Στρατὸν καὶ εἰς τὸν Στόλον μέγαν ἀριθμὸν μαχητῶν, ὅλοι δὲ οὗτοι προσήλθον εἰς τὰς τάξεις χαρούμενοι καὶ ἔτοιμοι νὰ προσφέρουν καὶ τὴν ζωὴν των, προθύμως ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Συνεπῶς χρειάζεσθε καὶ Ἀρχηγούς καὶ διδασκάλους ὅπως ἀντικαταστήσουν τοὺς ἐπιστρατευθέντας. Ἐπίσης χρειάζεσθε χρήματα ὅπως ἡ ἀπόδοσις τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας τὸ Σῶμά σας προσφέρει φθάσῃ εἰς τὸ δυνατόν ἀνώτατον ὅριον. Ἐλπίζω ὅτι πάντες ὅσοι δύνανται νὰ βοηθήσουν ὀλιγκῶς τὴν ὀργάνωσιν ὑμῶν ἢ νὰ ὑπηρετήσουν εἰς αὐτὴν ὡς ἀρχηγοὶ, θὰ ἀισθανθοῦν ὅτι εἶνε καθήκον των νὰ βοηθήσουν τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων παιδιῶν τοῦ περιμένοντος βοήθειαν, προσφέροντες οὗτω πραγματικὴν καὶ πολυτίμων ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἔθνος.

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας».

ΣΕΡΒΙΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου Σέρβοι Πρόσκοποι, καίτοι διεσπαρμένοι παντοῦ τῆς Εὐρώπης, ἐξηκολούθησαν τὰς ἐργασίας των. Σερβικαὶ Προσκοπικαὶ Ὀμάδες ὑπάρχον ἐν Ἑλλάδι, ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν Κορσικῇ καὶ ἄλλοις. Φυσικὰ τώρα θὰ ἐπιστρέψουν ὅλοι θρησιμειντικῶς εἰς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν πατρίδα των. Ὁ Γεν. Ἐφορος τῶν Σέρβων Προσκόπων, Δρ. Πόπαβιτς ἐργάζεται ἀκόπως ἀναδιοργανῶν τὸ Σῶμα Σέρβων Προσκόπων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶσι οἱ Ἕλληνες Πρόσκοποι περιμένοντες ἀντιπομπὴν εἰς τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ μωρῶσαν οἱ Σέρβοι Πρόσκοποι, ἀναδιοργανωμένοι, νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Ὁ προσκοπισμὸς στὴν Πολωνίαν ἤρμαζε καὶ ἐπροῦθεν σημαντικῶς πρὸ τοῦ πολέμου. Ὄταν οἱ Γερμανοὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν χώραν διέλυσαν τὰς πολωνικὰς προσκοπικὰς ομάδας, διότι φαίνεται τὰς εὐρήκαν πάρα πολὺ «ἐθνικὰς» ὀργανώσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐσύμφερον εἰς τοὺς σκοποὺς των. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν πῶσον κολακεύει τοὺς Πολωνοὺς Πρόσκοπους ὁ λόγος τῆς διαλύσεώς των. Τώρα δμως ἀναδιωργαίνονται. Τὰς εὐχόμεθα κάθε ἐπιτυχίαν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κατὰ τὸ 1916, ὡς ἐλέγετο, ὑπῆρχον 10.000 Πρόσκοποι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὀργανωμένοι ἐπὶ βάσεων... γερμανικῶν. Περὶ τῆς δράσεως τῶν προσκόπων αὐτῶν δὲν γνωρίζομεν τίποτε. Ἀργότερα ἴσως μάθωμεν ἐὰν ἐβοήθησαν ἢ ὄχι τὸν ἀνδρείου Βουλγαρικὸν στρατὸν εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐναντίον τῶν ἀθῶων καὶ ἀπίλων πληθυσμῶν δράσιν των...

ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

— ΑΘΗΝΑΙ

Μετά τὸ κλείσιμον τῶν Σχολείων ὁ κ. Ἐφορος διωργάνωσε τακτικὴν σειρὰν ἐκδρομῶν καὶ ἀσκήσεων ἔλων τῶν ομάδων οὕτως ὥστε οἱ πρόσκοποι, τώρα μὲ τὴν ἐπιδημίαν τῆς γρίπης, νὰ εὐρισκονται ἕσον τὸ δυνατόν περισσότερο στὸν ἥλιο καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα. Συγχρόνως ἐξακολουθεῖ ἡ ὑπηρεσία τῶν προσκόπων εἰς τὸ Γραφεῖο τῶν Αἰχμαλώτων, στὴν Ἀδελφὴ τοῦ Στρατιώτου, στὸ Σπήτι τοῦ Στρατιώτου, Ἀρσάκειο καὶ Ἐρυθρὸν Σταυρὸν. Οἱ πρόσκοποι μὲ πολὺ ζήλο λαμβάνουν μέρος στὴν περισυλλογὴ τῶν ρούχων γιὰ τὰ θύματα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Ἡ 9ῃ Ὀμάς ἔδωσε μιά πολὺ ἐπιτυχημένη ἐορτὴ στὸ Ἐθνικὸ Γυμναστήριον ὑπὸ τῆ διεύθυνσι τοῦ ἀκουράστου ἀρχηγοῦ τῆς κ. Φέτση, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμάζεψε 270 δρ. γιὰ τοὺς ἀστέγους τῶν κατεστραμμένων μερῶν τῆς Μακεδονίας. Ὁ κ. Ἐφορος δι' Ἡ. Δ. ἐπήνεσε τὴν πατριωτικωτάτην αὐτὴ ἐμπνευσι τῆς ομάδος.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐσχηματίσθη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν, γεγονός ποῦ σημαίνει πολλὰ γιὰ τὴν πρόοδο τῆς περιφερείας, πολὺ περισσότερο μάλιστα ἀφοῦ πρόεδρος αὐτῆς ἐδέχθη νὰ γίνῃ ὁ κ. Βλαδιανδς, δικηγόρος καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος, Ταμίης δὲ ὁ κ. Θεοφιλάς, τμηματάρχης τῆς Ἰονικῆς Τραπεζίης. Εἰς τὴν πρώτην συγκέντρωσι τῆς Ἐπιτροπῆς παρευρίσκοντο καὶ ὁ κ. Γεν. Ἐφορος καὶ ὁ κ. Γκάντωμ.

Ἐσχηματίσθη 3ῃ ομάς μαθητευομένων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γ. Γ. τοῦ Σ. Ε. Π. κ. Μίνδλερ, ἡ ὁποία προσεκολλήθη στὴν ομάδα Ναυτοπροσκόπων. Ἐπίσης καὶ ἡ 6ῃ Ὀμάς Ἀθηνῶν ἐσχημάτισε 6ῃν Ὀμάδα μαθητευομένων.

698

Σ Α Ρ Ω Ν Ι Κ Ο Υ

— ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ

Ὁ κ. Κόντερης, Γ. Ε. Πειραιῶς, ἀναφέρει ὅτι οἱ Πρόσκοποι Πειραιῶς κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐν Πειραιεῖ δοξολογίαν ἐπὶ τῇ νίκῃ Συμμαχικῇ καὶ Ἑλληνικῇ, ἀνέλαβον τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ, παραταχθέντες δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τοῦ ναοῦ. Ἐγένετο ἐκδρομὴ εἰς τὸ Ἀστέρι.

Ἐπίσης οἱ Πρόσκοποι Πειραιῶς λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἐράνους διὰ τὰ θύματα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

— ΑΙΓΙΝΑ

Ἐσχηματίσθη ομάς προσκόπων ὑπὸ τῆ ἀρχηγίαν τοῦ κ. Πάπαλεονάρδου, ἡ ὁποία, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐργάζεται πολὺ καλᾶ.

ΜΕΣΟΓΕΙΑ

Ὁ πατριωτικώτατος κ. Παπασιδέρης, ἀπὸ τὸ Κορωπι, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς νέας αὐτῆς περιφερείας καὶ ἤδη συγκαλεῖ συνεδριάσεις τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν.

Διορίζονται ἀρχηγοὶ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. οἱ κ. κ. Κώνστας (Λιόπσει), Γιλίας (Κορωπι), Νικολάου (Μαρκόπουλο) καὶ Πάντος (Καλύδια).

ΘΗΒΑΙ

Μετά τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδεμία οληροφορία ἐλήφθη.

698

Η Π Ε Ι Ρ Ο Υ

— ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα μᾶς γράφουν τὸ ἴδιο ποῦ μᾶς γράφουν ἀπὸ τόσες ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος, «τὰ παιδιὰ θέλουν νὰ γίνουν πρόσκοποι, θέλουν νὰ ἐγγραφοῦν καὶ ν' ἐργασθοῦν, ἀλλὰ λείπουν ἄνδρες καὶ ἀρχηγοί. Ὅπου εὐρισκονται χιλιά παιδιὰ, σπανίως εὐρίσκεται ἓνας ἄνδρας!» Ὅπως δὴποτε, οἱ πρόσκοποι Ἰωαννίνων ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζονται λαμπρᾶ. Ὁ Διοικητὴς τῶν ἐν Ἰωαννίνοις στρατιωτικῶν δυνάμεων συνταγματάρχης κ. Καλομενόπουλος εἶνε ἐνθεοῦς φίλος τοῦ προσκοπισμοῦ, ὡς καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τῆς πόλεως.

ΛΕΣΒΟΥ

Αἱ λειτουργοῦσαι ἐν Μυτιλήνῃ 1ῃ, 2α καὶ 10ῃ Ο. Λέσδου ὑργανώθησαν κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον μετὰ ζήλου εἰς ἀξίαν λόγου προσκοπικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν κ. κ. Κουτσούφη, Μαρῆ καὶ Ἐδστρ. Κομνηνοῦ καὶ τὴν ἀνωτέραν ἐπίβλεψιν τοῦ Ε. Ο. Λ. κ. Παπακωνσταντίνου.

ΓΡΕΒΕΝΑ

Αἱ ἐν Γρεβενοῖς συσταθεῖσαι προσκοπικαὶ ομάδες ἐργάζονται ἐπιτυχῶς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κ. κ. Ζήκου καὶ Ἄση.

ΠΑΦΟΣ

Ἡ προσκοπικὴ ἐργασία ἐν Πάμῳ βαίνει κανονικῶς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐφόρου κ. Α. Φιλίππου. Τελευταίως ἐξετέλεσεν ἡ 1ῃ Ο. τὴν ἐκδρομὴν εἰς τὸ χωριὸν Κινιά. Παρέστη δὲ κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως δοξολογίαν καὶ υπέβαλε τηλεγραφικῶς τὰς εὐχὰς τῆς πρὸς τὸν κ. Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Ἀνασυσταθεῖσαι αἱ ἐν Ἡρακλείῳ προσκοπικαὶ ομάδες ἤρχισαν τακτικῶς τὰς ἐργασίας τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ὑπαρχηγῶν κ. κ. Ν. Καφετζάκη καὶ Στελ. Κατεχάκη.

ΣΥΡΟΣ

Εἰς τὴν Σύρον, μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἐφόρου κ. Ἀλβανοῦ, τὸν ὁποῖον μετὰ μεγάλην χαρὰν ὑπεδέχθησαν ἔλοι, νέα ζωηρὰ ἐργασία καὶ προσκοπικὴ κίνησις ἐπιτελεῖται. Οὕτω ἐγένοντο ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου καὶ Β' τάξεως, συνεχεῖς ἐπιθεωρήσεις καθαριότητος εἰς ἄλλας τὰς ομάδας, συγκεντρώσεις ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος κατὰ τὰς ὁποίας διδάσκουν διάφορα ὑφέλιμα θέματα ὁ ἔφορος κ. Ἀλβανὸς καὶ οἱ

ἀρχηγέοντες κ. κ. Ζερβουδάκης καὶ Φραντζεδάκης. Διάλεξις ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τοῦ κ. Ἐφόρου πρὸς τοὺς προσκόπους «Περὶ ἀσκήσεως καὶ Καθηκόντων πρὸς τὴν Πατρίδα». Ἐπίσης ἐγέναν τρεῖς ἡμερήσιαι ἐκδρομαὶ εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖο, εἰς τὴν Μάννα καὶ ἄλλη εἰς τὸ Κοῦμό. Εἰς τὴν τελευταίαν ὠρίσθησαν καὶ 8 νέοι δόκιμοι πρόσκοποι. Ὅλοι οἱ θαυματοφόροι πρόσκοποι Σύρου δεικνύουσι μεγίστην ἀφοσίωσιν καὶ προθυμίαν εἰς τὸ ἔργον των.

✽✽✽

Ἀλληλογραφία

Κυρίου, κυρίου

— Π. Ἀθανάσιον, Ἐφορον Σύρου. Ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν. Φύλλα στέλλονται. Διὰ τὴν αὔξησιν τῶν Συνδρομητῶν εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Περιμένομεν πολλὰ ἀπὸ τὴν Σύρον.

— Νικόλ. Σ. Βερέκιον. Ἡ αἴτησίς σας ἐλήφθη καὶ δημοσιεύεται εἰς τὸ ἐπόμενον. Πρέπει νὰ ἀπευθυνθῆτε εἰς ἓνα ἔγκριτο μέλος τῆς κοινότητος Ζακύνθου, τὸ ὅποιον νὰ γράψῃ ἀπ' εἰθερίας εἰς τὸ Σῶμα. Περιμένομεν τὰς ἐνεργείας σας. Συναρτηρία καὶ χίλιες εὐχὲς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ σας.

— Δ. Τσουκαλάν, Ἀργίριον. Φύλλα ἐστάλησαν μαζί. Τοῦ λοιποῦ θὰ στέλλονται χωριστὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἡ συνδρομὴ εἶναι 3 δραχμαὶ καὶ ὄχι 4. Συνεπῶς γράψατέ μας ἂν πρέπει νὰ σᾶς στείλωμεν τὰς 3 δραχμάς πίσω ἢ νὰ ἐγγράψωμεν καὶ τέταρτον συνδρομητήν.

— Κωνστ. Κροντηρᾶν, Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν. Ἄν ἐγκριθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν.

— Γεώργιον Βαρθαρέτον, Ἰωάννινα. Ἐλήφθησαν Ὅτι ἀπὸ τὰ χειρόγραφα σας ἐγκριθῆν θὰ δημοσιευθῆ μετὰ τὴν σειράν.

— Β. Σερράσιον, Μυτιλήνην. Λογαριασμός ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἐλπίζει πολλὰ ἀπὸ τοὺς Πρόσκοπους Λέσβου.

— Ἀνυπομονεῖτε γιὰ νὰ σᾶς πῶ τὸ μυστικόν, ψέματα; Τὸ κατάλαβα. Λοιπὸν μὲ προλαμβάνει ὁ κ. Ἀρχισυντάκτης. Πρόκειται γιὰ τὸ χριστουγεννιάτικόν φύλλον.

— Ὁ κ. Ἀρχισυντάκτης ὅμως, συντηρητικὸς φαίνεται, μετράει πολλὰ τὰ λόγια του. Μόνο 20 σελίδες; Μόνα θαυμάσιες εἰκόνες; Σᾶς εἶπε γιὰ χρώματα; Σᾶς εἶπε ὅτι τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ εἶνε τυπωμένον σὲ καλὸ χαρτί; Σᾶς εἶπε ὅτι θὰ εἶνε θαῦμα θαυμάτων; Ἐγὼ σᾶς τὸ λέω καὶ θὰ τὸ ἴδητε. Σπεύσατε ὅμως παιδιὰ νὰ κάμετε ἔνωσις τίς παραγγέλως σας γιὰ νὰ μὴ μετανόησετε.

— Ὁ Κοντορεβιδούλης ὅταν ἔφερε τὴν πλάκα του γιὰ νὰ τὴν ἀντιγράψωμεν μὲ παρεκάλεσε νὰ πῶ καὶ ρετίσματα εἰς ὅλους τοὺς πρόσκοπους καὶ τὰ παιδιὰ πέρα γιὰ πέρα. Εἶνε ξετρολλοπιένος μὲ τὸν προσκοπισμόν.

— Τὰ παιδιὰ θέλουσι ψευδώνυμα. Λοιπὸν δικαίωμα ἐγκρίσεως ψευδωνύμου ὠρίσθη μὴν δραχμὴ.

— Ἐπίσης ἰδρύεται καὶ «Ἰδιωτικὴ Ἀλληλογραφία». Μπορεῖτε νὰ ἀλληλογραφεῖτε μεταξὺ σας πληρώνοντες 50 λεπτὰ τὸ στίχο.

— Α. Β. Παράσχον, Μυτιλήνην. Ἐλήφθησαν.

— Α. Κ. Γερακάριον, Κέρκυραν Ἐλήφθησαν. Φύλλα στέλλονται. Ἡ συνδρομὴ εἶνε 3 δραχμαί. Τί θέλετε νὰ κάμομε μὲ τὴν μίαν δραχμὴν ποὺ περισσεύει; Νὰ σᾶς τὴν ἐπιστρέψωμεν;

— Χαρόλ. Διαμαντόπουλον, Σπάρτην. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ὁ κ. Μελάς ἐπέστρεψε ὅπως βλέπετε. Μαζευθῆτε 5—10 παιδιὰ, ἐκλέξατε ἓνα ἔγκριτον μέλος τῆς κοινότητος σας καὶ παρακαλέστε τον νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τὸ Κέντρον. Ἐπιτρέπεται ἡ Σπάρτη νὰ μὴν ἔχη πρόσκοπους;

— Ν. Κ. Πατρινοπούλου, Ἄμφισσαν. Στείλατε 3 δραχμὰς εἰς τὴν «Ζωὴν τῶν Προσκόπων» ὁδὸς Νίκης 11. Ἐπίσης καὶ 3.50 διὰ τὸν «Ὀφθαλμὸν Αἰτωλικῆς».

— Ἀλέξανδρον Ε. Λοῦσον, Πρόσκοπον 4ης Ὁ. Α. Ἀπάντησις ἐλήφθη.

— «Μπαῦρον» Λάρισα. Ἐυχαριστοῦμεν γιὰ τὰ συναρτηρία. Καὶ εἰς τὴν Λάρισα καὶ παντοῦ θὰ γίνωσι γρήγορα προσκοπικὰς διμάδες. Μαζευθῆτε καὶ αὐτοῦ 5—10 παιδιὰ καὶ ἐνεργήσατε. Χειρόγραφα ἐλήφθησαν. Ὅτι ἐγκριθῆν θὰ δημοσιευθῆ μετὰ τὴν σειράν.

— Ἄν δὲν ἀπήντησα σὲ κανένα ἂς μὲ συμπαθήσῃ. Ἐτοῦτο τὸ μῆνός ἐλάβαμε ἓνα σαρκοῦνι γράμματα.

— Γ. Μελανδινόν, Μυτιλήνην. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Φύλλα θὰ στέλλονται μόνον εἰς τὸν κ. Ἐφορον, ὅπως μᾶς γράφετε.

— Ὁρεβιδούλοιοι λοιπὸν εἰς τὸ ἄλλο τεῦχος—εἰς τὸ ἄλλο τεῦχος. Τί θὰ εἶνε τὸ ἄλλο τεῦχος δὲ λέγεται.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΣΑΣ

Πέστε σ' ὅλους, κηρύξατε ὅτι τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ εἶνε ὄνειρον!

Ἡ Ἑλληνικὴ παροιμία τοῦ Λονδίνου ἐδωρήσατο 150,000 φρ. γιὰ τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων! Ὁ προσκοπισμὸς θριαμβεύει!

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΤΟΥ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ

— Ο Έφορός μας

Ο Γενικός Έφορος των Ελλήνων Προσκόπων, μόλις πρό όλιγων ήμερών επιστρέψας από τὸ Λογδῖνο καὶ τὸ Παρίσι, μιλεῖ σήμερα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» στὰ Ἑλληνόπουλα. Καὶ μετὰ λόγια ἀπλά καὶ μεστὰ σὰς δείχνει ποῖς εἶνε ὁ δρόμος ποῦ ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ ἢ νέα γενεὰ τῆς πατρίδος, ἀν πρόκειται πραγματικῶς τὸ ἔργο ποῦ συνετέλεσαν μετὰ τὸ αἰμὰ τους οἱ πατεράδες σας, οἱ ἀδελφοί σας, οἱ φίλοι σας πάνω στὸ μέτωπο νὰ μὴν πάει χαμένο. Πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε ἀτσάλενο καὶ ἀκέραιο χαρακτήρα. Ἴδου τὸ ἀστὲρι ποῦ πρέπει νὰ εἶνε ὁ ὁδηγός σας. Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ πρέπει νὰ βαδίση, νὰ κινηθῇ, νὰ δράσῃ, νὰ ζήσῃ ἢ νέα γενεὰ ποῦ ἔρχεται νὰ παραλάβῃ μιὰ πιά μεγάλη, πιά ἐλεύθερη, πιά τίμια πατρίδα. Τὰ λόγια τοῦ κ. Μετὰ εἶνε ἓνα σάλπισμα συναγερμοῦ, σάλπισμα ποῦ καλεῖ τὰ παιδιά πρὸς νέα ζωή. Πῆγε ἔξω καὶ μάς ἔφερε τὸν ἀέρα ποῦ πνέει ἐκεῖ πέρα, μάς ἔφερε τὰ πρῶτα λουλούδια, ποῦ ἐδλάστησαν ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς μεγάλης καταστροφῆς. Μὰς ἔκαμε νὰ ἴδουμε ἀπὸ κοντὰ τὴν ὑπέροχη εἰκόνα τῆς νέας αὐγῆς, ποῦ γλυκοχαράζει καὶ ποῦ λέγεται «ἀδελφοποίησι τῶν ἐθνῶν». Καὶ ἡ ἀδελφοποίησι αὐτὴ εἶνε ἡ κορυφή πρὸς τὴν ὁποῖαν ὁδηγεῖ ὁ δρόμος ποῦ λέγεται μὀρφωσι χαρακτήρος. Δὲ θὰ ἐπαινέσω τὰ λόγια τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ προσκοπισμοῦ, ἢ γραμμῆς μου αὐτῆς δὲν ἀποδέλουν εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσουν ὅ,τι μιλάει μόνον του, ὅ,τι δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καμμίαν ἐξηγήσῃ—θέλω μόνον νὰ πῶ τὸ ἔξῃς στὰ παιδιά ὅλα: διαβάστε τί σὰς λέει ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἑλληνικός προσκοπισμὸς ὀφείλει τὸ πᾶν, διαβάστε το μιὰ καὶ δυὸ καὶ τρεῖς φορές καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ξαναδιαβάστε τὸ πάλι καλὰ καὶ μετὰ προσοχὴ καὶ σκεφθῆτε μόνον σας. Καὶ ἀφοῦ νοιώσετε καλὰ τί σὰς λέει, τότε πάρτε μιὰ ἀπόφασι. Καὶ εἶμαι βέβαιος πῶς ἢ ἀπόφασίς σας τότε θὰ εἶνε ἑλληγοπρεπῆς, θὰ εἶνε σοβαρῆ, θὰ εἶνε ὄχι ἄλλη ἀπὸ κείνη ποῦ πρέπει νὰ εἶνε.

δψ

— Τὸ προσεχές φύλλον

Τὸ προσεχές φύλλον τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» θὰ εἶνε τὸ Χριστουγεννιάτικο φύλλον, συνεπῶς θὰ κυκλοφορήσῃ ὄχι πρὸ τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου. Τὸ φύλλον αὐτὸ θὰ ἐκδοθῇ σὲ 20 σελίδες, ἢ δὲ διεύθυνσι τοῦ περιοδικοῦ δὲ θὰ φεισθῇ οὔτε κόπων οὔτε ἐξόδων ὅπως παρουσιάσῃ ἓνα χριστουγεννιάτικο τεύχος ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἡ ὕλη, αἱ εἰκόνας, τὸ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλο θὰ εἶνε τέτοια, ποῦ δυσχάρεστοι μὲν θὰ βρεθοῦν μόνον ὅσοι δὲ θὰ προφθάσουν νὰ τ' ἀγοράσουν. Καὶ γι' αὐτὸ ὁμοῦ ἐλήφθη φροντίς ὥστε μικρῆ δικαιολογία θὰ ἔχουν

ὅσοι δὲν προφθάσουν νὰ πάρουν τεύχος. Θὰ τυπωθοῦν διπλάσια τεύχη. Παραγγελίες δεχόμεθα μέχρι τῆς 12ῆς Δεκεμβρίου. Θὰ εἶνε πραγματικῶς τὸ καλλίτερον ὄψον ποῦ θὰ μπορούσατε νὰ κάμετε σ' ἓνα φίλο σας.

δψ

— Πέστε τὴ γνώμη σας

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὴ γνώμη ὄλων τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, ὅσον ἔφορα τὰ διηγήματα καὶ λοιπὴν ὕλην ποῦ δημοσιεύει. Ποιὰ σὰς ἀρέσουν περισσότερο; Τί ἄλλο εἶδους διηγήματα θὰ ἠθέλατε νὰ ἐδιαβάζατε; Πέστε καθαρὰ τὴ γνώμη σας. Ἴσως ὑπάρχει κατὶ ποῦ πολλὰ παιδιά θὰ ἠθελαν καὶ νὰ μὴ τὸ βρῖσκουμε ἔμεῖς. Καμμιὰ φορὰ ἀκούει κανεὶς ἀπὸ τὰ παιδιά πράγματα ποῦ δὲν τὰ βρῖσκουν οἱ μεγάλοι. Φυσικὰ δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ εὐχαριστήσουμε γενικῶς ὄλους. Θὰ προσπαθήσουμε ὁμοῦ νὰ ἱκανοποιήσουμε τοὺς περισσότερους ἀναγνώστας μας.

δψ

— Τὰ προσκοπικὰ μας διηγήματα

Τὰ παιδιά καὶ οἱ πρόσκοποι ποῦ διαβάζουν τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων», ὅπως μοῦ τὸ τεντίζουν στὶς ἐπιστολὰς τους, χρωστᾶνε ἀλησμόνητες στιγμῆς στὸν ἔφορο Ἀττικοθεσιωτῆς κ. Λοῦις Μπατλου, ὁ ὁποῖος καθε μῆνα κυριολεκτικῶς τὰ μαγεύει μετὰ τίς τόσο πρωτότυπες, τόσο ζωντανῆς, τόσο γεμάτες ἀπὸ ἑλληνικὸ χρῶμα, ἑλληνικὸ χιούμορ, ἑλληνικὴ ζωὴ τέλος, προσκοπικὰς ἱστορίας του. Τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μπατλου ἄς χρησιμεύσουν ὡς ὑπόδειγμα σὲ κείνους ποῦ φιλοδοξοῦν νὰ γράφουν. Ἐχουν τὴ μεγαλειότητα ἀρετῆς εἶνε ἀπλά. Σὰς ὁδηγοῦν μέσα στὸ νόημα, μέσα στὴν ἱστορία, μέσα σὲ κείνο ποῦ θέλει νὰ πῇ τέλος πάντων, χωρὶς κομπιάσματα, χωρὶς περιστροφές, ἀλλὰ κατ' εὐθειαν. Ἴσως αὐτὸ νὰ συμβαίνει γιὰτί ὁ κ. Μπατλου εἶνε ἓνας ἀληθινὸς πρόσκοπος. Εἰς ὅ,τι καὶ ἀν θελήσετε νὰ ἐπιδοθῆτε, θὰ βρῆτε πάντα τὸν προσκοπισμὸν—τὸν πραγματικὸν προσκοπισμὸν, ἓνα πολὺτιμο βοήθη καὶ ὁδηγὸ σας.

δψ

— Οἱ νέοι συνεργάται μας

Ἀπὸ τὸ παρὸν τεύχος δύο νέοι συνεργάται προστίθενται εἰς τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων»: τὸ Τσακάλι καὶ ὁ Κοντορεβιθούλης. Καὶ οἱ δύο θὰ γράφουν ταχτικὰ καθε μῆνα εἰς τὸ περιοδικὸν μας. Τόσο τὰ ἐξωφρενικῶς κωμικὰ διηγήματα τοῦ Τσακαλιῶ ὅσο καὶ ἢ ὄχι ὀλιγώτερον ἀστεῖες ἐπιστολὰς τοῦ Κοντορεβιθούλη, θὰ σὰς κάνουν σὲ καθε τεύχος νὰ ξεκαρδίξεσθε στὰ γέλοια. Εἰς τὸ παρὸν τεύχος τὸ Τσακάλι σατυρίζει μετὰ νόστιμο, τσουχτερὸ τρόπο, τοὺς πανικοβλήτους ἐκείνους συμπολίτας, οἱ ὁποῖοι καθε λίγο καὶ λιγάκι θαρροῦν πῶς ἔχουν γρίπη. Ὁ Κοντορεβιθούλης διαμαρτύρεται, διότι ἐνῶ ἔχει ὄλη τὴ διάθεσι νὰ γίνῃ πρόσκοπος, στὸ Γραφεῖο δὲν ἐννοοῦσαν νὰ τὸν ἐγγράψουν. Ἴσως σὲ μερικά παιδιά τὸ ὄνομα τοῦ Κοντορεβιθούλη δὲν εἶνε ἀγνωστο, ἀλλὰ τὸν γνωρίζουν ἀπὸ ἓνα ἄλλο περιοδικὸν, ποῦ ἐξεδίδετο πρὸ ὄλιγων ἐτῶν καὶ τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευεν ἐπιστολὰς του. Εἰς τὰ παιδιά αὐτὰ ὁ Κοντορεβιθούλης ἐπιθυμεῖ νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ὁ ἴδιος μετὰ ἐκείνον ποῦ ἐγνώρισαν.

δψ

— Τὸ κίνημα προοδεύει!

Ἄν σὰς ἐλέγαμε μερικά πράγματα ποῦ μάς εἶπεν

ὁ Γεν. Ἐφορός κ. Μελάς και τὰ ὁποῖα ἐλπίζουμε πῶς θὰ σᾶς ἀνακοινώσῃ σὲ πολὺ προσεχὲς τεύχος ὁ ἴδιος ἢ θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ δημοσιεύσουμε, ἂν ἐδλέπατε τὰ ἐνθουσιώδη γράμματα ποῦ μᾶς στέλνουν παιδιὰ ἀπὸ κάθε ἄκρῃ τῆς Ἑλλάδος και διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦν νὰ σχηματίσουν προσκοπικὲς ομάδες εἰς τὴν πόλιν των ἢ τὸ χωριό των—ὠρισμένως θὰ ἐγεμίζατε χαρὰ και ἐνθουσιασμό, βλέποντας πόσο ἀλματικῶς τὸ προσκοπικὸ κίνημα προοδεύει! Καὶ προοδεύει γιατί τὰ παιδιὰ ἀρχισαν νὰ καταλαβαίνουν τὴ σημασία τοῦ μεγάλου σκοποῦ του. Τὸ καλὸ ποῦ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὸν τρομερὸ πόλεμο, μόνο ὁ προσκοπισμὸς θὰ τὸ συμπληρώσῃ, θὰ τὸ κάμῃ γενικώτερο, θὰ τὸ μεταδώσῃ σὲ κάθε ἄκρῃ τοῦ κόσμου.

δ'α

— Ὁ Μπάρμπα - Γιώργος

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀποζητήσατε πολὺ τὸν Μπάρμπα - Γιώργο στὸ περασμένο τεύχος. Ὑπῆρχε ὅμως τόση πληθώρα βλῆς, ὥστε ἀναγκάσθηκε νὰ παραχωρήσῃ τὴ θέσι—καὶ τόκαμε αὐτὸ εὐχαριστῶς, ἂν και γέρος, γιατί εἶνε ἀληθινὸς πρόσκοπος. Εἰς τὸ παρὸν τεύχος σᾶς μιλεῖ γιὰ τὴν ἐπιδημία και σᾶς λέει ὅτι τὸ καλλίτερο προφυλακτικὸν εἶνε νὰ μὴ φοβάσθε. Γιὰ νὰ τὸ λέει αὐτὸ θὰ πῇ πῶς κάτι ξέρει. Πρέπει νὰ διαβάσετε τὸ ἄρθρο του μὲ προσοχὴ και ὅ,τι σᾶς λέει νὰ τὸ λέτε και εἰς ἄλλους, σὲ ὅσους βλέπετε πῶς ἀρχίζουν νὰ φοβοῦνται.

δ'β

— Οἱ Διαγωνισμοὶ μας

Εἰς τὸ ἐπόμενο—ποῦ εἴπαμε πῶς θὰ εἶνε πανηγυρικὸν, μὴν τὸ ξεχνᾶτε—τελειώνουν ὅλοι οἱ Διαγωνισμοί, καθὼς και ὁ σημερινός. Ἐννοοῦμεν τοὺς διαγωνισμοὺς ποῦ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ δεύτερον ἔτος, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 14ον τεύχος. Θὰ δημοσιευθοῦν τὰ ὄνόματα ὅλων τῶν λυτῶν και θὰ ἀναφέρονται και τὰ ἀπονεμηθέντα βραβεῖα. Μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου μπορείτε νὰ στέλνετε ἀπαντήσεις σὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς αὐτοὺς προτιμᾶτε.

* Ὁ Ἀρχισυντάκτης.

== ΚΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ==

— Ἐκέρδισε πολλὰ χρήματα ὁ κ. Α. ἀπὸ τὰ μαθήματα ἐξασκήσεως τῆς μνήμης ποῦ ἔδωσε—
— Δὲν ἐκέρδισε τίποτε. Οἱ μαθηταὶ του ξέχασαν νὰ τὸν πληρώσουν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ !

Φυσικὰ ὅλες ἡ περιφέρειαις θὰ χρειασθοῦν ἐξαιρετικῶν ἀριθμῶν φύλλων τοῦ ἐπομένου τεύχους. Ἄς σπεύσουν νὰ μᾶς μᾶς γράψουν πόσα τεύχη νὰ στέλνουμε εἰς αὐτάς.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΗΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ 1 ΔΡΑΧΜΗ

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ

Ἐπιστολὴν πρῶτην.

Κηριε σηντακτα κατα προτον ερωτω περη τις ηγηας σας απο τη γρηπη και σας γραφο διоти θελο να συνεργασθο ης το περιωδικον ημων σκοπος τις επιστολης μου ηνε να σας αναφερο τα παραπονα μου διοτι επηγα χτες ης το γραφηρον του σωματος ημων δια να ενγραφο προσκοπος και ηδα δηο κηρους και ο ενας εσπασε στα γελια και μου ηπε αν ημαι δηο χρονων και του ηπα οτι ημαι εξη (αριθμος 6) και ηπε ο αλος μπα νιπιαγογηο το καναμε εδο ; γηρισε στο σπιτι σου και ξαναπερασε οταν θα γινης εγεα ετων και αρχισαμε μια σηζητηση που ολιγον εληψε να μαλοσουμε λογο της επιμονις του ενος κηριου που μου ελεγε πως αν φορεσο πληκηο θα μπο ολος μεσα και θα με χαση η μαμα μου ενω εγο εφορεσα ενα πληκηο την προτοχρονια που μου αγορασεν ο μπαμπας με δυο γαλονια μαλιστα ιππολοχαγου και ενα σπαδι και ζονη αφ εις στηγης ο ενας κηριος ακουσε αυτο εσηκοθηκε και ηταν ετημος να με ενγραψη ομος ολος αποτομος ημαρηγο η ιππηρετρια μας μπηκε αξαφνα και λεη καλε εδο ησε κοντορεβιθούλη ; σε γηρεβα παντου η μαμα σου ανησηχη Εμπρος και με απεσπασε αποτομος και η δηο κηριοι εκηταχδικαν και εγγελουσχν πιο πολη ταφτα χαριν τις αληθηας και προς αποφηγην πασης παραξηγησεος μη εχον ετερον επι του παροντως διατελο μετα πασης ιππολειψεος ολος ημετερος

Κοντορεβιθούλης.

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ !

Ἐτοιμασθητε ν' ἀπολαύσητε τὸ ἐπόμενο φύλλο. Ἄδιάφορο πόσο θὰ μᾶς στοιχίση, θὰ εἶνε τέλειο. Τὸ καλλίτερο δῶρο, ποῦ μπορείτε νὰ κάμετε σ' ἕνα φίλο σας ?

Ἡ Ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Λονδίνου ἐδωρήσατο 150,000 φρ. γιὰ τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων ! Ὁ προσκοπισμὸς θριαμβεύει !

ΟΧΙ ΤΕΜΠΕΛΗΣ, ΑΛΛΑ...

Α'. Ἐργάτης : δὲ νομίζεις πῶς ὁ Γιάννης εἶνε τεμπέλης ;

Β'. Ἐργάτης : Ὅχι ἀκριβῶς τεμπέλης, ἀλλὰ θρῖσκει πῶς εἶνε, βλέπεις, ἀνθυγιεινὸ νὰ δουλεύῃ κανεὶς μεταξὺ τῶν φαγητῶν.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΓΡΙΠΠΗ

Υπό του ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΟΥ

Αυτόν το μήνα, παιδιά, επιθυμώ να σās μιλήσω για κάτι που πολύ δικαίως έχει κινήσει το ενδιαφέρον όλου του κόσμου και βλως· αδικως τον πανικό στον περισσότερο κόσμο· την περιώνυμη γρίπη όπως τη λένε. Τι είναι το μικρόβιο της αρρώστειας αυτής; Ποῦθε ἦρθε; Ποιὸς εἶνε τὸ ἀποτελεσματικὸ ἐναντίον της φάρμακο; Αὐτὲς τίς ἐρωτήσεις ἕνας πού ἔχει διαβάσει ὅ,τι σχετικὰ γράφονται στὸν δικό μας καὶ τὸν ξένο τύπο δὲν εἶνε σὲ καλλίτερη θέσι νὰ ἀπαντήσῃ ἀπὸ ἕναν πού δὲν ἐδιάβασε τίποτε σχετικὸ οὔτε στὸ δικό μας οὔτε στὸν ξένο τύπο. Ἄς ἀφήσουμε λοιπὸν τοὺς ἐπιστήμονας νὰ γράφουν ἄρθρα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα προσπαθεῖ ν' ἀναίρεσῃ τὸ ἄλλο καὶ ἄς ἐξετάσουμε ὅ,τι πραγματικῶς μᾶς ἐνδιαφέρει : πὼς μπορούμε καλλίτερα νὰ προφυλαχθοῦμε πρώτα καὶ ἔπειτα πὼς μπορούμε καλλίτερα νὰ προλάβουμε μιὰ βαρὺ μορφή τῆς ἀρρώστειας. Ὁ τρόπος τῆς προφυλάξεως εἶνε εὐκολὸς καὶ ἀπλός. Θὰ σās τὸν πᾶ με λίγα λόγια. Νὰ τρώτε καλά. Νὰ ντύνεσθε καλά, ἀποφεύγοντες τὰς ψύξεις. Νὰ μπαίνετε στὸ σπῆτι ἐνωρίς, νὰ πηγαίνετε στὸ κρεββάτι ἐνωρίς καὶ νὰ μὴ βγαίνετε τὸ πρωὶ ἐνωρίς. Νὰ ἀποφεύγετε τὴν ὑπερκόπωση. Ὅλ' αὐτὰ εἶνε πολὺ ἀπλὰ καὶ τὰ καταλαβαίνει κάθε ἄνθρωπος. Ἐκεῖνο, δυστυχῶς ποὺ δὲν καταλαβαίνουν πολλοὶ εἶνε τὸ τελευταῖο· ἡ ὑπερκόπωση. Νημίζουσι ὅτι σημαίνει νὰ μὴ σκάβεις, νὰ μὴ δουλεύεις πολλές ὥρες κλπ. δηλαδή νὰ μὴ καταπονεῖς τὸ σῶμα σου. Δὲν σημαίνει μόνον αὐτό. Ὑπάρχει μιὰ ἄλλη ὑπερκόπωση πού ἔχει πολὺ χειρότερα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ὑπερκόπωση. Ὅπως πρέπει νάχεις σὲ τὰ ξι τὸ σῶμά σου ἔτσι πρέπει νὰ διατηρεῖς ἀμείωτο καὶ τὸ ἠθικὸ σου· νάχεις σὲ τὰ ξι τὰ νεῦρά σου. Κι' ἐκεῖνο πού φέρνει τὴ μεγαλειότερη ψυχικὴν ὑπερκόπωση εἶνε ὁ πανικός. Ἴδου γιατί εἶνε ἀληθέστατα, εἶνε ἐπιστημονικώτατο ἐκεῖνο πού λέει ὁ λαὸς γιὰ κάθε σοβαρὰ ἐπιδημία, ὅτι «ἐκεῖνοι πού φοβοῦνται ἄρπζουσι τὴν ἀρρώστειαν εὐκολα». Καὶ ὅταν πέρνεις ὅλες τίς προφυλάξεις, δὲν κρατᾶς ὅμως γερὸ τὸ ἠθικὸ σου, δὲν διατηρεῖς τὴν ψυχραιμία σου, δὲν ἔκαμες τίποτε. Εἶνε περιττὸ νὰ τρώς καλά. Μὲ χαλασμένα νεῦρα τὸ στικιὰχι δὲν μπορεῖ νὰ χωνέψῃ τὸ φαγητὸ πού τοῦ δίνεις. Εἶνε περιττὸ νὰ πηγαίνεις ἐνωρίς στὸ κρεββάτι σου μὲ χαλασμένα νεῦρα δὲ βρῖσκεις ὑπνο· πάντως δὲ βρῖσκεις ἤσυχο ἕπνο. Γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀκριβῶς μερικοὶ θὰ σās πούν ὅτι τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ ὅλα τ' ἄλλα· κ' ἀπὸ τὸ πολὺ φαγητὸ, κ' ἀπὸ τὸν πολὺν ἕπνο, κ' ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐνδύματα, εἶνε τὸ ἠθικόν, ἢ ψυχραιμία. Κι' αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου παραδοξολογία. Θὰ σās ἀναφέρω κάτι πού παρατήρησα κατὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους μας τοῦ 12 καὶ τοῦ 13 εἰς τοὺς ὁποίους εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ λάβω μέρος ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης. Ποιοὶ νομίζετε ὅτι ἀντεῖχον περισσότερο εἰς τίς μακρὰς πορείας, ποιοὶ ἔπασχον ὀλιγώτερον ἀπὸ τίς κοινυχίες τῆς ἐκστρατείας, ποιοὶ ἔπεφταν ἀρρωστοὶ ὀλιγότεροι; Οἱ χωρικοὶ πού ἔχουν τὴ φήμη ὅτι οἱ ὀργανι-

σμοὶ τῶν εἶνε πιὸ γεροῖ; Ὅχι. Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων ἀντεῖχον περισσότερο οἱ πιὸ μορφωμένοι. Ἴδου παραδείγμα τοῦ τι μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ τὸ καλὸ ἠθικόν, τὸ ὁποῖον εἶνε προῖον μορφώσεως, ἐνδειξίς πολιτισμοῦ.

Νὰ λοιπὸν, παιδιά, ὁ ἀτσαλένιος θῶραξ, τὸν ὁποῖον τὰ βέλη τῆς γρίπης καὶ κάθε ἀρρώστειας δὲν θὰ μπορέσουν νὰ περσοῦν ἢ ψυχραιμία, τὸ γερὸ ἠθικόν, τὰ ἰσορροπιωμένα νεῦρα, ἢ ψυχικὴ γαλήνη χωρὶς τὴν ὁποίαν εἶνε ἀδύνατος ἢ σωματικὴ γαλήνη. Προσπαθήστε νὰ εἶσθε πάντοτε ἀπλισμένοι μὲ τὸ θῶρακαν αὐτό. Καὶ μόλις βγαίνετε τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ σπῆτι σας ἤσυχο, γαλήνιο καὶ γελαστοὶ ἰνὰ λέτε. «Δὲ σὲ φοβᾶμαι, Κα Γρίπη. Τράβα στὴ δουλειά σου». Καὶ νάσθε βέβαιοι πὼς ἢ Κα Γρίπη θὰ γκεμοτσοικισθῇ ἀπὸ ὑπὸς σας. Ἐπίσης προσπαθήστε νὰ πείσετε, θὰ κάμειτε μιὰ πολὺ μεγάλη, καλὴ πράξι, κ' ἐκείνους τοὺς δυστυχεῖς τρομοκρατημένους πού κάθονται καὶ μετροῦν τίς κηδεῖς καὶ μόλις μετρήσουν τρεῖς ἢ τέσσαρες, γυρίζουσι καὶ λένε τρέμοντας: «Κόσμος καὶ κοσμάκης πού πεθαίνει ἢ, σάν νὰ εἶδαν γιὰ πρώτη φορὰ κηδεῖα, σάν νὰ μὴ πέθαιναν πρωτότερα οἱ ἄνθρωποι ! Πλησιάζετε τὸν αὐτὸν καὶ πέστε του ὅτι τὴ στιγμὴ πού λέει αὐτὰ, τὴ στιγμὴ πού τρέμει, ἢ γρίπη τοῦ φυλάει καρτέρι καὶ ἐτοιμάζεται νὰ τὸν γραπώσῃ. Μπορεῖ νὰ τὸν γλυτώσεται, μπορεῖ νὰ τὸν ἐπαναφέρειε στὰ συγκαλά του. Καὶ τὴ σῴτησιν αὐτὴν παραγγάδα νὰ τὴν κάνετε σὲ ὅσους βλέπετε ὅτι δείχνουν συμπτώματα πανικοῦ.

Θὰ εἶχα νὰ σās ἀναφέρω ἄπειρα παραδείγματα πανικοῦ πού κάνουν τὸν ἄνθρωπο κομικόν. Περὸ μᾶς ἐβδομάδος μὲ πλησιάζει κάποιος γνωστός μου καὶ μοῦ λέει: «Τίν' αὐτὸ μὲ τὴ γρίπη, θρὸ ἀδεορέ! Γέμισαν ὅλοι οἱ δρόμοι ἀπὸ κηδεῖες! Γιατὶ δὲ λένε στὸν κόσμο τὴν ἀλήθεια; Ἐδῶ παιδί μου, πρὸκειται γιὰ κάποια φρικτὴ ἀρρώστεια! Γελᾶς; Ἀλλὰ ἀρχισαν καὶ πεθαίνουν τώρα σὲ μισὴ ὥρα. Μάλιστα! Νὰ, θρὸ ἀδεορέ, ὁ κούρεας κει κάτω—ἕνας γέρος πρὸ μιᾶς ὥρας πέθανε ! Τὸν ἔπιασεν ἢ γρίπη καὶ ὅσο νὰ τρέξῃ σπῆτι του ἐξεψύχησε» Ὁ κούρεας ἐκεῖνος, ἴσως θάταν περιττὸ καὶ νὰ τὸ ἀναφέρω, πέθανε ἀπὸ συγκοπή... Εἶνε καὶ αὐτὸ ἢ μανία τῶν τρομοκρατημένων· δὲν ἐννοοῦν νὰ παραδεχθοῦν πλέον ὅτι μπορεῖ νὰ πεθάνει κανεὶς ἀπὸ ἄλλη ἀρρώστεια. Μόνον τὴ γρίπη παραδέχονται. Τὸ κομικότερον ὅμως μοῦ συνέβηκε μ' ἕνα φίλον μου ἑφεδρο. Ἐπερπατοῦσαμε μαζὺ στὸ Ζάππειο καὶ, ἀπὸ τὴ ράτσα τῶν τρομοκρατημένων καὶ αὐτὸς, μοῦ μιλοῦσε διαρκῶς γιὰ τὴ γρίπη, ὅταν ἔξαφνα σταματᾶ καὶ κάθεται ἐξηντλημένος πάνω σ' ἕναν μπάνιο. «Ἐχω κομάρες στὰ πόδια» μοῦ λέει λαίοντας σγεδόν. Τὸν ἐπλησίασα καὶ προσεπάθησα νὰ τὸν σηκώσω. Ἀμέσως τοῦρθε πονοκέφαλος καὶ κομάραι πόνοι σ' ὅλο τὸ κορμί. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι σπῆτι ἀρχὴ τὸν ἐπίστεψα καὶ ἀνησύχησα κίολας. Τὸν ἐβοήθησα νὰ βαδίσῃ καὶ τὸν ἔβαλα σ' ἕνα ἀμάξι. Εἶχε χάσει τὸ χρώμα του καὶ ἔτρεμε ὅλος. Ἐτραβούσαμε γιὰ τὸ σπῆτι του. Φθάνουμε στὴν πόρτα τοῦ σπητιοῦ του ὅταν ἕνα παιδάκι τῆς γειτονίας μᾶς λέει ὅτι ἢ σπητιοκοικουρά τὸ γριπποβλήτου φίλου μου προσεβλήθη ἀπὸ γρίπη καὶ ὅτι ἢ κόρη τῆς φωνάζει ἐπειδὴ ἢ μαμιά τῆς λέει πὼς θὰ πεθάνῃ. Ὁ ἔτοι

μοθάνατος φίλος μου άνεστήθη άμέσως και ήταν έτοιμος να πηδήσει από το άμαξι όταν τον συνεκράτησα. Έσηκώθημε στα πόδια του και είπε στον άμαξα να τον οδηγήσει σε κάποιο νοσοκομείο. Έκει τον άφησα με την ύπόσχεσι πώς θα περνούσα τ' απόγευμα να ιδώ πώς είνε. Δέν έπρόφθασα όμως γιατί μετά μιάμισυ ώρα τον βλέπω να μπαίνει στο δωμάτιό μου ζωηρό και χαρούμενο. Και μου λέει. «Ξέρεις δέν έχω τίποτε. Μιά νευρική διατάραξις. Θέλεις να μάθης και για τή σπητονοικοκυρά μου; Τώρα μόλις πέρασα από κεί. Δέν άνέβηκα φυσικά πάνω. Έρώτησα τή γειτόνισσα. Πήγε ο γιατρός. Έχει κοψίματα. Τώρα είνε καλά.»

Τέτοια κομικά έπεισόδια θα είδατε φυσικά και σεις.

Όποιος εφαρμόζει άκριβώς τις άνωτέρω προφυλάξεις—όλες όμως—δέν έχει να φοβηθή τίποτε. Αν όμως, παρό τις προφυλάξεις αυτές, αισθανθήτε κακοδιαθεσία ή έστω και ελάχιστο πυρετό, πέσετε άμέσως στο κρεβάτι και κράξτε το γιατρό. Μπορεί να μην είνε τίποτε, μπορεί να είνε κάτι που θα περάσει με μιά—δυό μέρες. Πάντως όμως το μέτρο αυτό επιβάλλεται. Νάχετε πάντα τον έξης κανόνα στο μυαλό σας και να τον εφαρμόζετε. «Δέν επιτρέπεται ποτέ, όσο μικρό και αν είνε το χρονόλογημα ή ο πυρετός, να λέτε. Θα τον περ σω στο ποδάρι». Μ' αυτό προλαμβάνεται συχνά μιά επιδείνωσι της άρρώστειας. Είναι βέβαιος πώς αυτές τις οδηγίες κάθε πρόσκοπος και κάθε παιδι θα τις πει πρόθυμα και εις τους άλλους ιδίως το σπουδαίο ζήτημα γιατί δέν πρέπει να φοβού μεθα και ποιά είνε τ' αποτελέσματα του πανικού.

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

Ο Κ. ΓΕΝ. ΕΦΟΡΟΣ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΑΙΑ πρό μιάς περίπου εβδομάδος. Το τι είδε κεί πέρα και το τι κατόρθωσε δέ μās επιτρέπεται άκόμα να γράψουμε έμεις εδώ. Θα μās τα πει ο ίδιος σε άλλο φύλλο. Έκεινο που μπορούμε να σας πούμε τώρα είνε ότι έφθασε ευτυχώς εγκαίρως, ώστε ήδυνήθη να παρασση εις το Συνέδριον των Έφορων εις το όποιον και όμιλησε. Επίσης παρευρέθη εις την μεγάλην Προσκοπικήν Έπίδειξιν εις την Αΐθουσαν "Αλμπερτ του Λονδίνου. Όμιλησε διά μακρών και επανειλημμένως με τον Γεν. Έφορον των "Αγγλων Προσκόπων στρατηγόν σέρ Ρόμπερτ Μπαϊντεν Πάου ελλ. "Αν δέν μās επιτρέπεται, δυστυχώς ν' αναφέρου με λεπτομερείας εν τούτοις νομίζουμε ότι μπορούμε να πούμε από τώρα ότι μεγάλη δοξάσις περιμένει τον Έλληνικό προσκοπισμό, ο όποιος πολύ γρήγορα θ' αναπτυχθή σε μοναδική θογάνωσι προς το καλόν και της πατρίδος και της κοινωνίας μας.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ είπε τα έξης εις γεύμα δοθέν υπό του Γεν. Έφορου, εις το όποιον παρεκάθησαν ο κ. Βενιζέλος, ο κ. Μιχαλακόπουλος, οι πρέσβεις κ. κ. Γεννάδιος και Καλαμ νος και πολλοί εκ των όμογενών της έν Λονδίνο Έλληνικής παροικίας. «Δύο πράγματα χρειάζεται ή Ελλάς εις το μέλλον—Βιομηχανία και Προσκόπους». "Ας φροντίσαμε έπως άποκτήση τοιούτοις προσκόπους. Η Ελλάς ή πηγή του φωτός και του πολιτισμού είνε προωρισμέ

νη να γίνη αΐτη ο οδηγός και ήγέτης έν τη Έγγυς Ανατολή και θα το κατορθώσει διά της μεγάλης ψυχής της νέας γενεάς.»

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ κατέχει την προεδρικήν θέσιν των Προσκόπων Ηπειρου. Και αυτό είνε βέβαια άριστος όλωνός διά το μέλλον. Οί Πρόσκοποι συνδέονται άρρήκτως με την Χριστιανικήν Εκκλησίαν. Άκριβώς διότι ο σκοπός του προσκοπισμού είνε θρησκευτικός ή Εκκλησία υποστηρίζει και εύλογεί το έργο του.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ και την άναμενούμενην έλευθέραν επικοινωνίαν με αΐτην, πολλοί Έλληνες οί όποιοι επέρασαν τα έτη του πολέμου έδω μās θα επιστρέφουν στα σπήτια τους. Στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στα νησιά του Αιγαίου και άλλοι υπάρχουν πολλοί πρόσκοποι από την Μικράν Ασία. Ο τέως Έπιθεωρητής των νήσων του Αιγαίου Πελάγους παρώτρυνεν όλους τους Έφορους και άρχηγούς όπως τονίσουν εις τους πρόσκοπους, οί όποιοι θα άναχωρήσουν για τας πατρίδας των, ότι ή άποστολή των είνε να γίνουν οί Απόστολοι του προσκοπισμού και στη Μικράν Ασία.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΧΙΟΥ κ. Κωνσταντίνος Φαφαλιός, πρόκειται μετ' όλίγον να μεταβή στη Σμύρνη. Αΐτός και πολλοί πρόσκοποι της Χίου είνε άποφασισμένοι να σχηματίσουν προσκοπικάς ομάδας στη Σμύρνη, εϋθύς μόλις παρουσιασθή ή πρώτη ευκαιρία. Όσοι άλλοι πρόσκοποι πρόκειται να επιστρέφουν στη Σμύρνη και θα είνε να απευθυνθούν εις αυτόν και συνεννοηθούν μετ' του.

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ο προσκοπισμός άρχίζει πάλι ν' αναγεννάται, αφού παρέμεινε κάμποσο σε μιά κατάσταση ληθαργική. Έμπρός λοιπόν, και καλή τύχη σκοπει της Κρήτης. Έλπίζουμε πώς ή έργασία σας θα είνε τέτοια όποια την επιθυμεί ο μεγάλος πατριώτης σας και ένθερμος διασώτης του προσκοπισμού.

ΤΡΕΙΣ ΑΡΧΗΓΟΙ, οί κ. κ. Βαγιάνης (Πειραιεύς), Καρδασιλάσης (Χίος), και Γιουβανίδης (Σύρος), ύπηροετών μετ' και γιμνάζονται μετ' εις το Νησιπικόν Προγυμναστήριον του Πόρου. Άλλος άρχηγός από τη Σύρα, ο κ. Μιταράκης, άπεσπίασθη εις την Τηλεγραφικήν Έκτασίαν "Ηοτερν στη Χίο, όπου και ανέλαβε την άρχηγίαν της εκεί 1ης ομάδος.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, άρχηγός της 1ης ομάδος Αθηνών, κατόπιν μακράς άσθενείας που άρπάξε ένφ' ύπηροετεί την πατρίδα ως ύπαξιωματικός, λαβόν αναρρωτικήν άδειαν άνεχώρησε για τη Μυτιλήνη. Ο, τι χάνει ή Αθήνα το κερδίζει ή Μυτιλήνη όσόντος, επειδή είνε άποφασισμένος να εργασθή όσο μπορεί περισσότερο στην ιδιαιτέρα του πατρίδα. Οί πρόσκοποι της Λέσθου, της Θεσσαλονίκης και των Αθηνών χρωστούν πολλά εις τον κ. Παπανικολάου. Μ' όλα αυτά, ως αντίσημα τράπον τινά, ο κ. Μουτάρης, ύπαρχηγός της 1ης ομάδος της Μυτιλήνης, έφθασε εις Αθήνας όπου ή βοήθειά του θα είνε πολύτιμη.

Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΧΑΝΕΙ ΤΟΝ Κ. ΠΑΤΡΗΝ με τα τεθέντα στην Πρέβεζα. Δέν υπάρχει άμφιβολία έν τούτοις ότι ή Πρέβεζα μετ' ου πολύ θα έχει και αΐτη τās προσκοπικάς της ομάδας.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥ 1 ΔΡ.